

Jesper Zwisler er tilbage i sit rette element: kommunal ledelse.

nyheder side 16

Rewilding Europe: Ulve, bævere og (måske) elefanter vender tilbage.

nyheder side 12-13

Ligestillingen halter i byrådene: Læs *Kommunens* store trivselsundersøgelse.

nyheder side 3, 8-10

kommunen

politik fra rødderne | mandag den 6. juni 2016 · nr. 14 · 59. årgang

90 millioner kroner til en start

Fem kommuner, tre regioner og to statslige organisationer vil til sommer byde på at få Tour de France til at starte i Danmark. Budgettet lyder på 90 millioner offentlige kroner, mens erfaringerne fra udlandet peger i retning af en trecifret millionregning. Frygten er et sportsevent, der kører af sporet økonomisk, men Københavns overborgmester er sikker i sin sag: Vi får ikke en ny Eurovision-skandale.

Læs side 4-6

briefing

S vil redde Togfonden med kollektiv trafik

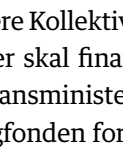
Tirsdag kom det frem via et lækket notat fra Finansministeriet, som Berlingske var i besiddelse af, at den famøse og fattige Togfond kan reddes ved at afsætte 200 millioner kroner om året. Det fik straks Socialdemokraterne til at melde ud, at de penge sagtens kan findes, og dagen efter blev partiets formand, Mette Frederiksen, mere konkret. Fra talerstolen til Folketingets afslutningsdebat foreslog hun, at der frem mod 2020 årligt hives 200 millioner kroner ud af puljen "Bedre og Billigere Kollektiv Trafik" og lægge over i Togfonden. Herefter skal finansieringen indarbejdes i en 2025-plan. Finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) anså dog Togfonden for at være en patient i alvorlig livsfare, da han i starten af maj præsenterede fondens store hul. Faldende oliepriser har nemlig betydet, at der mangler 15,5 milliarder af de kalkulerede 28,5 milliarder kroner.

350

søgte asyl i Danmark i maj, hvilket er det laveste på én måned siden 2012. Kilde: Statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) under afslutningsdebatten i Folketinget, 1.6.

Flertal sætter 17-årige bag rattet

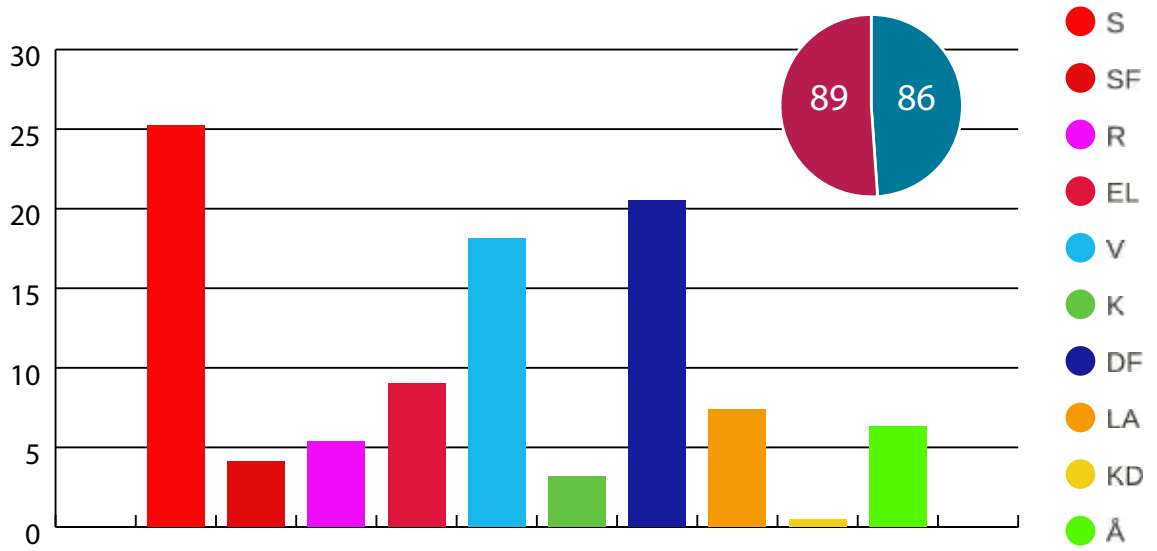
Snart skal 17-årige danskere ikke længere nøjes med marken, hvis de vil ræse rundt i et motordrevet køretøj på fire hjul. Et flertal på 101 i Folketinget vedtog tirsdag, at personer på 17 år må færdes på Kongerigets landeveje, så længe de har en "erfaren bilist" med på passagersædet. Rådet for Sikker Trafik har længe ønsket nye regler - blandt andet med henvisning til, at en lignende ordning i Tyskland har betydet færre ulykker hos de yngste bilister. Men forslaget har også været udsat for kritik. Også denne sag har Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, en holdning til, da han mener, at politiet vil få svært ved at kontrollere det. Samtidig tror Dansk Kørelærer Union ikke på, at far og mor kan klare deres arbejde bedre, så det vil ikke betyde færre ulykker. Minimumsalderen for knallertkørekort blev i samme ombæring sænket fra 16 til 15 år. Mens den lov træder i kraft per 1. oktober, oplyser Transport- og Bygningsministeriet, at Rigspolitiet stadig er ved at afklare, hvornår de 17-årige må sætte sig bag rattet.

Karsten Hønge
@khoenge

Der er flere russere i russisk salat, end der er samkørsel og deleøkonomi i UBER. #dkpol #køruberigrøften

MÅNEDENS POLITISKE SNIT — Maj

Mandattal	45	8	8	15	32	6	34	14	0	13
Udvikling	1	0	-1	-1	0	0	-1	1	0	1

Blokkene står stille

Snittet af målinger i maj måned har rykket en smule rundt på mandaterne inden for både rød og blå blok, men det samlede resultat er fortsat det samme som i april: Rød blok står til 89 mandater, blå blok til 86. Spørgsmålet er så, om de 'røde' partier kan samle sig om Mette Frederiksen som statsminister, den dag valget kommer.

LÅve is in the air

Mediedækningen af Alternativets dansende årsmøde og Uffe Elbæks efterfølgende limbo hos Clement Kjersgaard var enorm - og er ikke talt med i snittet af målingerne i maj. Men det var endnu en god måned for liste Å, der nu står til 13 mandater.

DF på retræte?

En enkelt måling i april pegede på en skidt trend for Dansk Folkeparti, og flere andre målinger har fulgt trop i maj. Men når det handler om DF, skal man huske, hvordan institutterne undervurderede dem massivt op til valget sidste år. Måske er målingerne blot på vej tilbage til deres 'normalniveau' - om det så afspejler virkeligheden.

Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden. De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

Indskrænket frihed

Et flertal i Folketinget afgjorde tirsdag, at vores ytringsfrihed står så stærkt, at de godt kan slibe lidt af den. Det sker i form af en øget række ytringer, der nu bliver strafbare. Det sker i kølvandet på en flere måneder lang debat om såkaldte hadprædikanter, der opfordrer muslimer til at følge sharia-lovgivningen, hvilket blandt andet indebærer flerkoneri og vold mod disse koner. Derfor bliver det nu strafbart at billige førnævnte samt drab, voldtægt, terror, incest, pædofili, frihedsberøvelse og tvang, så færre unge muslimer bliver radikaliserede. Det er i hvert fald håbet. Et andet flertal blev samtidig enige om at oprette en offentlig liste samt en lukket observationsliste over udenlandske hadprædikanter, så de ikke kan komme indenfor Kongerigets porte.

"Det kan godt være lidt tørt, det el-halløj. Vi taler jo ikke om tasker og højhælede sko. Min erfaring er, at de fleste damer ikke tænker mere over det, bare der er strøm i stikkontakten, når de tænder for den."

Jens Oldenbjerg, bestyrelsesformand i Langelands Elforsyning, om, hvorfor kun tre ud af repræsentantskabets 58 medlemmer er kvinder.

Kilde: Fyens.dk

Vismænd kritiserer skattestop - igen

De økonomiske vismænds forårsrapport udkom tirsdag og indeholdt i denne omgang et helt særafsnit alene om boligbeskatning. Allerede da Anders Fogh Rasmussen (V) i 2001 indførte et stop for ejendomsværdiskatten, kritiserede vismændene ordningen, og det har de gjort lige siden, ligesom skattestoppet har fået en del af skylden for boligboblen under finanskrisen. Vismændenes analyse viser en tydelig skævvridning af, hvem der får noget ud af skattestoppet. Således har en gennemsnitlig boligejer i Gentofte Kommune alene i 2014 opnået en gevinst på 14.000 kroner, mens man i Tønder Kommune kun har opnået en gevinst på 800 kroner. Samtidig er boligejerne i storbyerne gået fra at have nogle af de højeste gennemsnitlige boligskatter til at have nogle af de laveste. Vismændene anbefaler en langt højere beskatning af ejendomsværdier, så man i stedet kan sænke skatten på arbejde.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær: Johan Seidenfaden, Karen Dich

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Lærke Cecilie Lindegård, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen, Susanne Sayers, Per Vinther

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes
Tina Lee

Korrektur og faktatjek:
Svend Kjems Hove
Karen Dich

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Lisbeth Moesgaard
lisbeth@kommunen.dk
tlf. 46 35 33 43

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

Kvinder må selv tage magten

Spørger man byrådsmedlemmerne, er det kvindernes eget ansvar at gribe magten og blive valgt til byrådet. Det viser en ny undersøgelse fra *Kommunen*.

kamp

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

I Sønderborg sidder der 3 ud af 33. I Brøndby sidder der 21ud af 19. Kvinder i byrådene er i mange kommuner et sjældent syn. Men det er kvinderne selv, der har ansvaret for, at der kommer flere kvinder i byrådene. Så klar er meldingen fra 597 byrådsmedlemmer, der har deltaget i *Kommunens* undersøgelse om trivslen i byrådene. Ifølge undersøgelsen mener 61,8 procent af byrådsmedlemmerne, at kvinderne selv bærer skylden for, at kun 29,7 procent af byrådsmedlemmerne er kvinder.

Det tog man i Guldborgsund Kommune til sig i valgperioden 2009-2013. Her satte de valgte byrådskvinder sig sammen i en tværpolitisk gruppe, som havde det formål at få flere kvinder ind i politik - en gruppe, der fik navnet Champagneklubben. Det fortæller Lene Hatt (SF), der selv var meget aktiv i gruppen. Hun mener, det er vigtigt, der kommer flere kvinder ind i byrådene, fordi mænd og kvinder tænker og samarbejder forskelligt.

- Kvinder tænker meget ofte anderledes end mænd og har nogle andre vinkler på tingene. Det er hverken værre eller bedre, men det gør, at vi får flere vinkler på tingene. Derfor burde vi også have en større aldersspredning, end vi har, da forskellige aldersgrupper giver forskellige vinkler på tingene, siger Lene Hatt.

I Champagneklubben blev der til lyden af springende champagnepropper taget udgangspunkt i politik:

- Der har været workshops med performance og om hvordan man bygger en tale op. Andre gange var det indlæg fra kvinder i politik. Der var mange forskellige arrangementer, men vi appellerede til kvinder om at komme og høre, hvordan det er i politik, siger hun.

22 procent af byrådsmedlemmerne mener til gengæld, at det er partierne, der skal oppe sig, hvis der skal flere kvinder ind i kommunalpolitik.

Og det er en del af forklaringen, hvis man spørger professor ved Institut for Statskundskab på SDU Ulrik Kjær. Han forklarer, at de enkelte partier konsekvent opstiller færre kvinder end mænd. Men også at det i høj grad er op til partiernes lokalbestyrelser, hvem der opstilles.

- Typisk har bestyrelsen på forhånd været rundt og opfordret folk til at melde sig. De har måske plejet nogle politiske talenter i årene op til. Det kan godt være, partierne i nogle sammenhænge tænker traditionelt og vælger kandidater, der ligner dem selv - hvis man selv er midaldrende mand, så opfordrer man andre midaldrende mænd - og glemmer at opfordre yngre kvinder til at stille op. Det er også det, man kalder Rip-Rap-Rup-effekten, siger Ulrik Kjær.

Men han er dog ikke helt parat til at fratage kvinderne ansvaret - selvom han godt forstår, hvorfor kvinderne bliver væk.

- Kommunalpolitik er jo en fritidsbeskæftigelse. Og en, som er svær at få tid til. Man skal vide, det svarer til 17-20 timer om ugen. Det er jo et halvtidsjob. Så de, der vælger at stille op, skal jo kunne kombinere arbejdsliv, familieliv og det politiske liv inden for et døgn på 24 timer.

"Det kan godt være, partierne i nogle sammenhænge tænker traditionelt og vælger kandidater, der ligner dem selv – hvis man selv er midaldrende mand, så opfordrer man andre midaldrende mænd – og glemmer at opfordre yngre kvinder til at stille op".
Ulrik Kjær, professor ved SDU

Også kvindernes ansvar

Hos Alternativet har Ulla Manel Berghagen forsøgt at undersøge, hvad det er, der får kvinder til at holde sig fra kommunalpolitik.

Hun mener ikke, kvinderne bør stå alene med opgaven.

- Hvis jeg ser på kvindernes vej til stemmeret, blev den ikke alene til på baggrund af nogle gæve kvindeforkæmperes kamp for stemmeret, men også ud fra en vilje til politisk forandring hos nogle af de mænd, der sad på magten. Og blandt andet derfor fik kvinder stemmeret i starten af 1900-tallet. Det er ikke kun kvindernes egen opgave. De skal klædes på i det enkelte parti. Så det er også kvindernes ansvar, men ikke udelukkende, siger Ulla Manel Berghagen.

Hun mener bestemt, det er muligt at opnå en større lighed blandt de opstillede.

- Vi må kigge på nogle af de strukturer, der gør, at vi ofte tænker på hvide heteroseksuelle mænd i 50'erne, når vi tænker på magt. Vi skal også turde satse på det ikke så sikre, og vi har masser af seje kvinder, som kan løfte den her opgave, siger Ulla Manel Berghagen.

70'ernes kvindekamp har formentlig banet vejen for mere ligestilling mellem kønnene i dansk politik. Alligevel står det stadig relativt sløjt til i de kommunale råd, hvor kvinder stadig udgør et markant mindretal.
Foto: Jesper Stormly Hansen / Polfoto

leder

Behov for en tænkepause

Af og til kan det være sundt at trække sig lidt tilbage og se tingene mere oppefra - tænke sig godt og grundigt om, før de store og vigtige beslutninger skal træffes. Og selvom det politiske Danmark efterhånden er blevet storleverandør af hurtige handlinger især på asylområdet, så er det netop tænkepausen, der er kommet på mode, når det gælder økonomien.

KL har i den seneste uges tid holdt tænkepause fra økonomiforhandlingerne med regeringen. Konfliktniveauet var optrappet efter de første forhandlingsmøder, fortalte KL-formand Martin Damm (V), som siden har konsulteret det kommunale bagland for at sikre fælles fodslag om den videre vej frem. Egentlig virkede KL ikke specielt interesseret i konflikten - i seneste udgave af *Kommunen* fortalte Martin Damm således, at han ikke ville true med at forlade forhandlingsbordet og droppe en aftale. Men ved det første forhandlingsmøde fortalte finansministeren, at han nu alligevel anså det for at være et sandsynligt scenarie. Claus Hjort Frederiksen (V) mødte op med en række stramninger udover omprioriteringsbidraget - finansieringstilskuddet på 3,5 milliarder kroner skal væk, og anlægsniveauet skal længere ned. Og der skal tilmed lægges flere sanktioner nedover kommunerne, så de bliver straffet økonomisk, hvis de bruger flere penge på anlæg end aftalt. Parterne forventes at mødes igen i denne uge, og normalt forsøger de at lande en aftale i starten af juni - men det er tidligere sket, at det først blev på Folkemødet.

Det kan stadig ende med et sommerdrama, hvis KL forlader forhandlingerne eller stemmer en økonomiaftale ned. Så skal Kristian Thulesen Dahl (DF) og resten af blå blok finde en løsning, og selvom de nok skal blive enige om omprioriteringsbidraget, hvad så med finansieringstilskuddet, som går til de trængte kommuner, DF lover at hjælpe? Og hvad med grundskylden, som sidste sommer fik De Konservative til at ville stemme imod regeringens aftale? Det kan kickstarte nogle svære stridigheder, som statsministeren ellers havde udskudt til sensommeren.

Lars Løkke Rasmussen har nemlig også haft behov for en tænkepause. Skattelettelser, pensionsreformen, PSO-afgift og ejendomsvurderinger blev koblet sammen til en 2025-plan og skubbet til efteråret. Optakten er i fuld gang, og statsministeren gør sit for at tale en vækstkrise op. Det bliver til efteråret, han skal finde pengene til alle løfterne i regeringsgrundlaget - og med den økonomiske kløft mellem Dansk Folkeparti og Liberal Alliance in mente bliver det ikke let.

"Vismændenes kritik af boligbeskatningen handler nu ikke længere kun om et økonomisk rationale - den er også blevet et ulighedsspørgsmål".

Til afslutningsdebatten onsdag lagde Lars Løkke Rasmussen syv udfordringer frem, som han vil løse: vækst- og produktivitetsproblemet, den skæve balance mellem folk på og uden offentlig forsørgelse, pressede offentlige finanser, flygtningekrise, forbedret kernevelfærd, retvisende ejendomsvurderinger og finansiering af vedvarende energi.

Måske burde statsministeren dog bruge sin tænkepause på at få et emne mere på listen: Den geografiske skævvridning af Danmark. Godt nok har regeringen leveret udflytning af arbejdspladser, landbrugspakke og er på vej med en planlovsændring. Men vismændenes kritik af boligbeskatningen handler nu ikke længere kun om et økonomisk rationale - den er også blevet et ulighedsspørgsmål, hvor tallene viser, at folk i storbyområderne bliver langt rigere på skattestoppet end på landet - og at udviklingen bare vil fortsætte! Regeringen skal også have aftalt en ændret udligning fra år 2018, og lander det forkert, kan det blive en hård nød ved kommunalvalget næste år.

Derfor er der god grund til en tænkepause for Løkke. Og måske han ligesom Herlevs nye kommunaldirektør Jesper Zwisler (læs interview side 17) kan bruge den til at blive klogere på sit lederskab.

- Redaktionen

Tour-start kan koste trecifret millionbeløb

Rotterdam 2010

- En prolog samt en etapestart, der ledte feltet videre til Belgien og Luxembourg
- Omkostninger: 112,5 millioner kroner
- Økonomisk effekt: 250 millioner kroner

Giro d'Italia i Herning og Horsens 2012

- Budget: 33,3 millioner kroner
- Turismeomsætning: 108 millioner kroner
- Skønnet skatteprovenu: 46 millioner kroner (kun 4 millioner kommunalt)

Utrecht 2015

- En prolog samt en etapestart, der ledte feltet via Zeeland videre til Belgien
- Omkostningerne vurderes at være på 116 millioner kroner
- Økonomisk effekt: 255 millioner kroner

Store armbevægelser. Tour de France-direktør Christian Prudhomme gæstede i november København, hvor Frank Jensen drømmer om en dansk start på det historiske cykelløb.
Foto: Philip Davali / Polfoto

London takkede i efteråret nej til en Tour de France-start, da regningen så ud til at løbe op i 350 millioner kroner. Herhjemme forventer politikerne at kunne afholde en i 2019 eller 2020 for 90 millioner kroner, og det bygger på et skudsikkert budget, forsikrer overborgmester Frank Jensen (S).

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

198

af verdens bedste cykelryttere, der suser forbi Københavns ikoniske rådhustårn, udover en Storebæltsbro flankeret af roterende møllevinger i helikopterperspektiv, ned langs Harald Blåtands Jellingsten, hen over brostenene i Christiansfeld og forbi Roskilde Festivalens Orange Scene, der for eventets skyld er malet gul.

Drømmen om en dansk start på Tour de France er det seneste års tid blevet mere og mere håndgribelig. I Danmarkshuset på Champs-Élysées i Paris vil Københavns overborgmester Frank Jensen (S) til sommer overrække sit danske bud på tre dages indledende etaper af det gigantiske franske sportsevent, der har nævnt muligheden for at komme til landet i 2019 eller 2020.

'The greatest cycling race in the world meets the best cycling city in the world', lyder overskriften på den danske "grand depart", som ud over en enkeltstart i København også vil føre rytterne ud på en etape fra Roskilde til Odense og en fra Vejle til Sønderborg.

- Her har vi at gøre med et fantastisk match mellem verdens bedste cykelby og verdens største cykelløb. Det er det, der gør, at det her bare er en begivenhed, som København SKAL byde ind på, siger Frank Jensen, som altså kun to år efter det omdiskuterede Eurovision nu vil bruge mindst 25 millioner kroner på et nyt stort event i hovedstaden.

- Det er jo et meget stort budget - det er vi godt klar over. Men sådan er det, når man vil have verdens tredjestørste sportsbegivenhed til Danmark, siger overborgmesteren.

Stort event - stor regning

Buddet bygger på et forarbejde fra konsulentfirmaet JAAP Consulting - de samme kræfter, som fik Giro d'Italia til at starte i Herning og Horsens i 2012. De satte i efteråret et budget sammen på små 80 millioner kroner, hvoraf 37,5 alene skal gå til organisationen bag cykelløbet, A.S.O., og den karismatiske Tour de France-boss Christian Prudhomme. Siden har fem kommuner, tre regioner, Sport Event Denmark og VisitDenmark tilsammen besluttet at bruge 90 millioner kroner på Tour de France-starten, men ifølge et notat fra Københavns Kommune indbefatter det kun de såkaldte 'direkte' omkostninger.

Derudover 'vil aktørerne skulle afholde "egne udgifter" forbundet med deres del af Tour de France. Det vil være udgifter til for eksempel information, afspærring, sikkerhed, rengøring med videre,' står der i notatet. Men Frank Jensen mener ikke, det vil få regningen til at stikke af i et udbrud.

- Det har været vigtigt for mig, at det budget, der er lagt frem, er skudsikkert. Og det er klart, at det er noget lettere at regne sig frem til udgifterne her, end det er, når man skal holde Melodi Grand Prix i en gammel værftshal. Her har vi med nogle mere kendte størrelser at gøre, siger han.

I andre byer vurderes en Tour de France-start at have kostet mellem 112 og 270 millioner kroner at afholde. I efteråret sprang London fra i kapløbet om at blive startby for Tour de France i 2017, da de så ud til selv at skulle stå for størstedelen af regningen på hele 350 millioner kroner.

- Man bliver nødt til at træffe nogle svære beslutninger som byråd, og jeg mener, at 35 millioner pund for et enkelt event ikke var det værd for London, fortalte den daværende konservative borgmester, Boris Johnson, til BBC.

Men Frank Jensen fastholder, at det slet ikke er et sammenligneligt budget.

- Vores regning i København vil være 25 millioner kroner, og hvis vi skal bruge mere, så vil det være, fordi vi bruger nogle af de andre pengepuljer til events, vi har i forvejen. Vi er meget påpasselige med økonomien, men omvendt vil vi ikke lukke for det udstillingsvindue, som en Grand Depart vil være for Danmark, siger han og tilføjer, at kommunen først binder sig juridisk, hvis de forhandler sig frem til en aftale med A.S.O.

Næppe et guldæg

Udbyttet af at købe sig ind på en Tour de France-start viser udelukkende positive resultater i de evalueringer, der er lavet efterfølgende. Men det afhænger meget af, hvilke skøn der anlægges over antallet af turister og deres forbrug. I England regnede de sig frem til en økonomisk påvirkning på hele 1,2 milliard kroner, mens de i Rotterdam og Utrecht har regnet sig frem til en påvirkning på 250 millioner kroner.

Man skal dog passe på med at kalde det en guldrandet offentlig forretning på forhånd, mener Rasmus K. Storm, der er analyse- og forskningsleder ved Idrættens Analyseinstitut. Indtægterne fra turisme bliver nemlig ofte overvurderet, mens omkostningerne har det med at blive undervurderet i evalueringerne.

- Majoriteten af internationale sportsøkonomer er ret enig om, at store sportsbegivenheder som sådan ikke er noget økonomisk guldæg. Snarere tværtimod. Men det afhænger meget af, hvad det er for et event, og her er Tour de France nok ikke det værste, siger han.

Fordelen ved at afholde et cykelløb fremfor et EM i fodbold eller et OL er nemlig, at man ikke skal bruge mange penge på at bygge faciliteter til det.

- For et lille land som Danmark, der ikke ligefrem har brug for en skihopbakke, en bobslædebane eller et nyt stadion med plads til 80.000

» **Fortsættes på side 6**

VM i landevejscykling 2011

- **Budget: 30 millioner kroner**
- **Turismeomsætning: 232 millioner kroner**
- **Skønnet skatteprovenu: 72 millioner kroner**

Kilde: Notat fra Erhvervs- og Vækstministeriet

Düsseldorf 2017

- **En prolog samt en etapestart, der vil lede feltet til Sydtyskland og ind i Frankrig**
- **Budgettet: 80 millioner kroner**

England 2014

- **Tre etaper fra Yorkshire til London**
- **Omkostninger: 270 millioner kroner**
- **Økonomisk effekt: 1,2 milliard kroner**

« Fortsat fra forrige side

tilskuere, så er det jo fornuftigt at satse på nogle begivenheder, som ikke er så omkostningstunge på anlægssiden, uddyber Rasmus K. Storm.

Omvendt bruger man en hel del penge på at købe rettighederne og levere et så stort og spektakulært show som muligt, så man bliver valgt fremfor de andre lande, der er om buddet. Forskningschefen vil altså hellere anse en Tour de France-start for at være en kulturel fest frem for en decideret investering, der skal give et bestemt økonomisk afkast.

- Der kan jo være alle mulige andre gode argumenter end de økonomiske for, hvorfor man skal tiltrække et event som Tour de France. Men de er som regel bløde og bør snarere handle om prestige, folkelighed og kendetegnet som storby, siger Rasmus K. Storm.

Brede flertal bag

Med Eurovision i bagagen er der bestemt ikke entydigt gode erfaringer med at investere i kulturelle festbegivenheder. Derfor har der også været lidt tøven omkring at stå med ansvaret for en Tour de France-start.

- Jeg har fra starten gjort det klart, da jeg blev kontaktet af dem, der står bag projektet, at det her ikke er en opgave, København kan stå for alene. Derfor er jeg også super glad for, at både staten og en lang række kommuner og regioner har sagt ja til at være med, fortæller Frank Jensen.

Ikke alle i borgerrepræsentationen er dog blevet overbevist af det projekt, som Erhvervs- og Vækstministeriet har lagt frem. Enhedslisten valgte at stemme imod, netop fordi det er blevet præsenteret som en økonomisk investering fremfor en bred kulturbegivenhed.

- Det er rigtig mange penge at betale for noget, som bliver beskrevet mere som et vækstinitiativ end et kulturelt arrangement. Og vi mener, det er farligt for sådan et projekt, hvis man har væksten mere for øje end kulturen, siger partiets gruppeformand i borgerrepræsentationen, Rikke Lauritzen.

Liberal Alliance stemte ligeledes imod i København, da de ikke anså det for at være en kommunal opgave at arrangere så stort et event. Og i både Region Hovedstaden og Roskilde Kommune har Enhedslisten også stemt imod.

- Havde Roskilde nu været et hul i jorden, så kunne det godt være, at det var meget værd for vores kommune at få sat os lidt på verdenskortet. Men Roskilde er på verdenskortet i forvejen på forskellige ledder og kanter. Det her kan selvfølgelig give noget mere opmærksomhed, men for os at se kan det ikke give for fem millioner mere, argumenterede Henrik Stougaard (EL) i byrådssalen i marts.

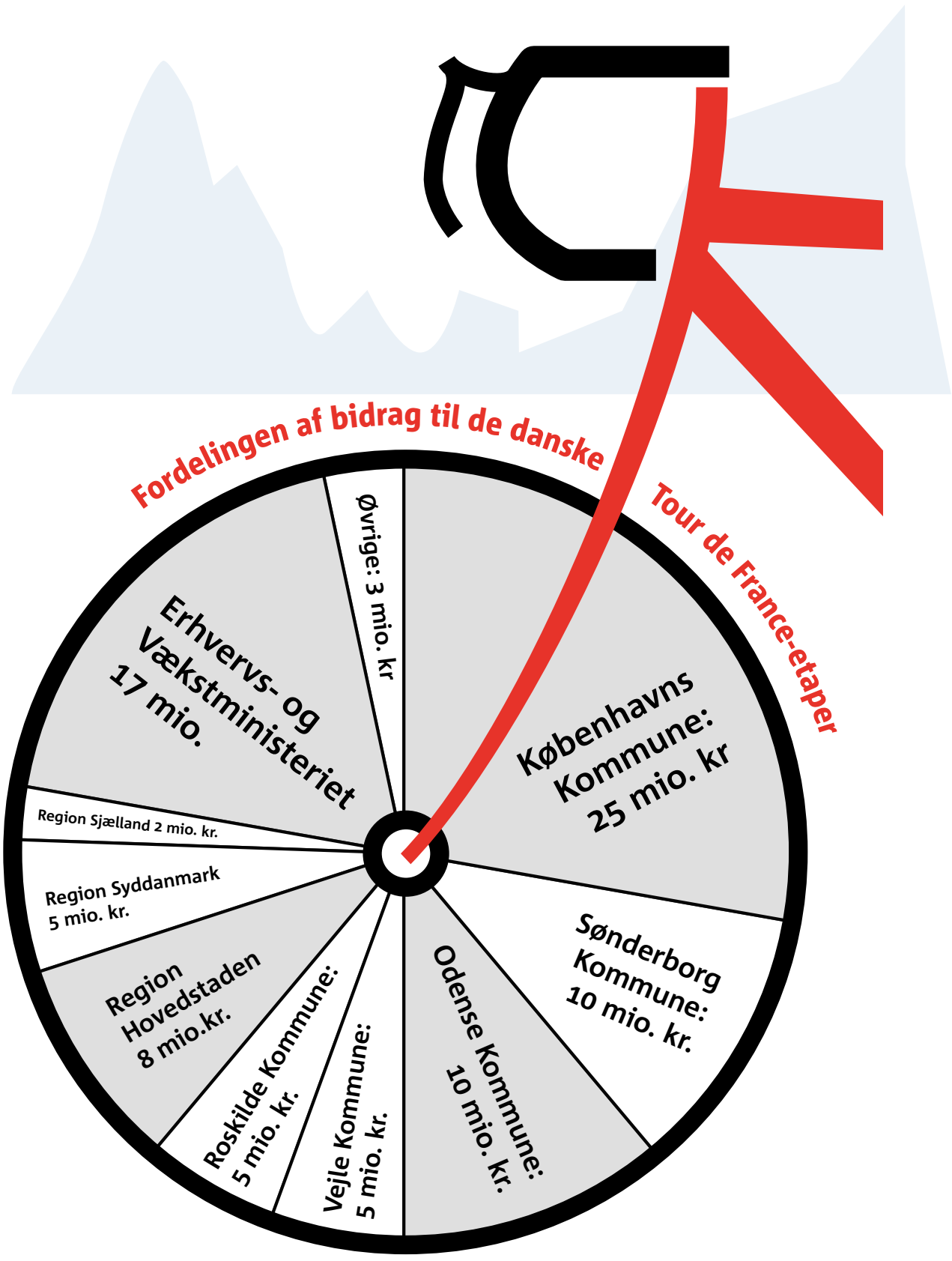
Alligevel har der generelt været brede flertal bag beslutningen om at sende en dansk delegation til Paris til sommer - med Frank Jensen i spidsen.

- Sport kan noget, som andet ikke kan. Det kan skabe store følelser, store fællesskaber. Jeg kan jo bare se på min egen familie og hos mig selv, at vi har det sådan: Ingen sommer uden Tour de France, siger han.

Først i løbet af 2017 vil overborgmesteren formentlig få at vide, om han i sommeren 2019 eller 2020 får lov til at

"Sport kan noget, som andet ikke kan. Det kan skabe store følelser, store fællesskaber. Jeg kan jo bare se på min egen familie og hos mig selv, at vi har det sådan: Ingen sommer uden Tour de France."

Frank Jensen, borgmester i København

Regioner løber ingen risiko ved tour-start

Belært af Eurovision-skandalen har Region Hovedstaden sørget for at holde sig ude af det konsortium, der skal stå for Tour de France-afviklingen. Fem kommuner og staten må tage sig af en eventuel ekstraregning for cykelfesten.

brændt barn

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Allerede lang tid inden det overhovedet er besluttet, om en start på Tour de France kommer til Danmark, er der sat nøje ord på, hvem der står med regningen for arrangementet i sidste ende.

Region Hovedstaden har nemlig gjort sit for at holde sig ude af det konsortium, som skal stå med ansvaret for den samlede økonomi i projektet. I et brev fra slutningen af november skriver regionsrådsformand Sophie Hæstorp Andersen (S) således til erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V):

- Region Hovedstadens eventuelle bidrag sker under forudsætning af, at Region Hovedstaden ikke bærer en økonomisk risiko, der ligger ud over det eventuelle bidrag til konsortiet, som regionsrådet beslutter på sit møde i februar.

Og i sit svar fra 9. december skriver Troels Lund Poulsen tilbage, at han deler regionsrådsformandens ønske om, at det danske værtskab sker inden for 'klare økonomiske rammer'.

I den hensigtserklæring, der danner grundlag for samarbejdet om at tiltrække Tour de France, står det klart, at ingen af de tre regioner, der tilsammen vil bidrage med 15 millioner kroner, skal være en del af konsortiet bag. Dermed hæfter regionerne heller ikke for nogen økonomisk risiko i sidste ende.

- Da jeg hørte om arrangementet, så tænkte jeg: Er det nu Eurovision om igen? Så begyndte jeg at ryste på benene, for er det så 40 millioner, eller hvad kan det ende med at koste os denne gang? Men jeg blev meget rolig, da jeg læste, at vores økonomiske engagement er på otte millioner og ikke en krone mere. Bum basta, sagde regionsrådsmedlem Abbas Razvi (R), da Region Hovedstaden i februar vedtog at støtte projektet.

Solidarisk hæftelse

Det bliver i sidste ende staten og de kommuner, der danner konsortiet, som skal hæfte 'solidarisk, ubegrænset og direkte for konsortiets forpligtelser'. Og fordelingen af en eventuel ekstraregning vil blive delt ud efter, hvor mange penge man smider i konsortiet fra start.

- De juridiske rammer om det her er helt afklaret, for der må ikke efterfølgende kunne sættes spørgsmålstegn ved konstruktionen, fortæller overborgmester Frank Jensen fra Københavns Kommune, som i forbindelse med Eurovision modtog en del kritik.

Social- og Indenrigsministeriet arbejder fortsat på en udtalelse om, hvorvidt den støtte, kommunen ydede til det store Melodi Grand Prix, var for stor. I forbindelse med Tour de France har Frank Jensen derfor bedt Erhvervs- og Vækstministeriet om at godkende buddet på 90 millioner kroner på forhånd.

- Det må ikke være sådan, at vi efterfølgende står i en situation, hvor staten eller konkurrencemyndighederne kaster sig over dem, der har påtaget sig at lave det her event. Det har vi desværre oplevet tidligere, siger overborgmesteren.

Venstrefløjens nye bedste venner

strategi

Af Rasmus Jønsson, politisk kommentator

I seneste valgkamp var de ikke gode venner. Politikerne fra Enhedslisten og Alternativet sloges i medierne og på de sociale medier. Opfattelsen var, at de var konkurrenter om de samme vælgere, og derfor skulle modparten tales ned med maksimal kraft.

Men kemien er pludselig blevet anderledes mellem Enhedslisten og Alternativet, der nu står hånd i hånd og taler om, at de udgør en forandringsalliance. Slåskampe er blevet erstattet af fælles meldinger, ledelserne for de to partier mødes ofte, ordførere og medarbejdere koordinerer det politiske tæt, og på de sociale medier taler de hinanden op i en grad, så man næsten skulle tro, de var fusioneret.

Forandringsalliancens fødsel

Og tanken er, at dette samarbejde skal intensiveres frem mod næste valg, så Enhedslisten og Alternativet fremstår som en stærk alliance med en klar profil på en række venstreorienterede politikområder. Hvor tæt og formaliseret alliancen skal være i næste valgkamp, er stadig ikke på plads.

Der er flere årsager til, at de to partier er gået sammen i en alliance. Deres analyse af sidste valgperiode og af valgresultatet er, at der er brug for at kommunikere langt stærkere til basen af venstreorienterede vælgere. Denne gruppe følte sig ikke repræsenteret politisk, da den politiske debat mest handlede om "reform amok" og vækst. Derfor blev en del af dem også hjemme på sofaen, fordi det alligevel var ligegyldigt at stemme.

Forandringsalliancens målsætning er at kommunikere mere klart og tydeligt til denne gruppe om for eksempel ulighed i samfundet og på klima- og miljøområdet, så der kan komme noget stærkt politisk ud til venstrefløjen. En øget mobilisering i egen base skulle meget gerne vække nogle sofavælgere og skabe mere tilfredshed hos venstrefløjsvælgerne.

Ny dramaturgi

Tanken bag forandringsalliancen er også at forsøge at skabe en ny dramaturgi i dansk politik, der i alt for høj grad er centreret omkring Socialdemokraterne, Venstre og Dansk Folkeparti. Ved at skabe en stærk alliance på venstrefløjen er målsætningen, at man kan få medierne til at interessere sig for andet end positionskampen mellem de tre partier. Særligt i forbindelse med næste valgkamp vil forandringsalliancen gerne kunne levere noget mere muskelkraft, der kan få opmærksomheden rettet mod politiske issues, der optager venstrefløjsvælgerne.

Mens Alternativet giver den fuld gas med flyverdans og glad i låget-retorik, har listen gang i tunge ideologiske dundertaler.

Enhedslisten og Alternativets forhold til Socialdemokraterne spiller også ind på beslutningen om at indgå et tættere samarbejde. I begge partier er der stor utilfredshed med, at S-toppen ikke prioriterer samarbejdet med støttepartierne bedre, idet de gerne så langt mere koordinering og dialog i den røde blok. Derfor skal forandringsalliancen også ses som et projekt, der er udsprunget af utilfredshed med den socialdemokratiske strategi.

SF har ikke stemplet ind

Selv om Enhedslisten og Alternativet gerne ville have SF med ombord i deres nye alliance, ser det ikke ud til, at Pia Olsen Dyhr er specielt interesseret. Hun har lagt en linje, som er tættere på Socialdemokraterne og mener også, at der er for store politiske forskelle på de tre partier til, at det giver mening at indgå en tæt alliance. I SF er man nok også bange for at, de ovenpå det dårlige valgresultat skal blive den "oversete lillebror" i samarbejdet.

Derfor har SF fornuftigt nok valgt ikke for alvor at stemple ind i alliancen. I SF er holdningen også, at det virker en kende for naivt, at forandringsalliancen begynder at omtale sig selv som et regeringsalternativ til en socialdemokratisk ledet regering. For det er jo åbenlyst, at selvom Enhedslisten og Alternativet tilsammen ikke er langt efter Socialdemokraterne, har de stadig brug for, at Socialdemokraterne peger på dem, hvis de skal have magten - og at det skulle ske, virker helt usandsynligt!

Spændende nybrud

Men trods den noget naive tro på regeringsmagten er den nye alliance et spændende initiativ for to formstærke partier. Først og fremmest er bare det, at de tager initiativ og vil skabe noget nyt og fremadrettet, interessant. I disse år bliver de, der tager initiativ til at gøre noget anderledes i politik, ofte belønnet, også selvom det bryder med de kendte normer. Donald Trump, Liberal Alliance og Alternativet er et par eksempler på, at projekter, man ikke troede kunne flyve, gør det alligevel.

Men derudover er der også en gevinst i, at man på de politiske fløje forsøger at samarbejde fremfor at modarbejde hinanden. Eksempelvis har det ikke været kønt at følge Liberal Alliances og De Konservatives frontalangreb på hinanden i kølvandet på balladen om landbrugspakken. Der er heller ingen tvivl om, at vælgerne er godt og grundigt trætte af at høre på internt fnidder og drillerier mellem partierne.

Kultursammenstød

Men man behøver bare at studere Enhedslistens og Alternativets politiske landsmøder for at se, at samarbejdet også vil blive udfordret af nogle voldsomme kulturforskelle i de to partier. Mens Alternativet giver den fuld gas med flyverdans og glad i låget-retorik, har listen gang i tunge ideologiske dundertaler og et hav af detaljerede debatter om vedtægter og formaliteter.

Det kan godt være, at Enhedslisten og Alternativet har fælles fodslag i en række politiske sager, men de har en helt forskellig tilgang til de politiske processer. Så skal forandringsalliancen være andet end et fælles kommunikationsprojekt, er der brug for hårdt arbejde i kulissen.

» Kommenter klummen på www.kommunen.dk

DKNYT

Nyheder til offentlige beslutningstagere

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk

Hvor bliver kvinderne af?

Siden begyndelse af 1990'erne har antallet af kvindelige kommunalpolitikere ligget stabilt på omkring 30 procent. Det skyldes blandt andet normstereotyper, manglende rollemodeller, og at det politiske system er opbygget til at tage hensyn til mænd fremfor kvinder.

køn

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Haldis Glerfoss kunne hurtigt se, da hun blev skoleleder, at fordelingen af husarbejdet i hjemmet måtte forandres. Hun sad allerede i Helsingør Byråd for Enhedslisten, men som leder blev både møderne og arbejdstimerne endnu flere. Derfor traf hun og hendes mand et aktivt valg om, at han skulle stå for alt husarbejde, så hun kunne passe både job og byråd. Hverdagen måtte se anderledes ud.

- Det kunne simpelthen ikke hænge sammen, hvis det blev delt lige over, for jeg er jo aldrig hjemme. Det er et tilvalg, vi har lavet i forbindelse med, at jeg skiftede job. Det kunne lige så godt have været omvendt. Men det er ikke holdbart i længden. Man kan jo ikke leve et helt liv på den måde. Det er jo et aktivt tilvalg, at det er ham, der gør det hele, men det er samtidig også et fravalg af, at man deler hverdagen, og sådan kan man ikke blive ved med at leve sammen, siger Haldis Glerfoss.

Dermed er Haldis Glerfoss en af bare 5 kvinder ud af de i alt 201, som har deltaget i *Kommunens* trivselsundersøgelse blandt byrådspolitikerne i Danmark, som laver et absolut minimum i hjemmene. Netop husarbejde er blandt de årsager, som kvinder i kommunalpolitik angiver som en hæmsko i forhold til at sidde i byrådet, ligesom kvindelige politikere finder det sværere end mænd at få en karriere i kommunalpolitik til at hænge sammen med arbejds- og familieliv.

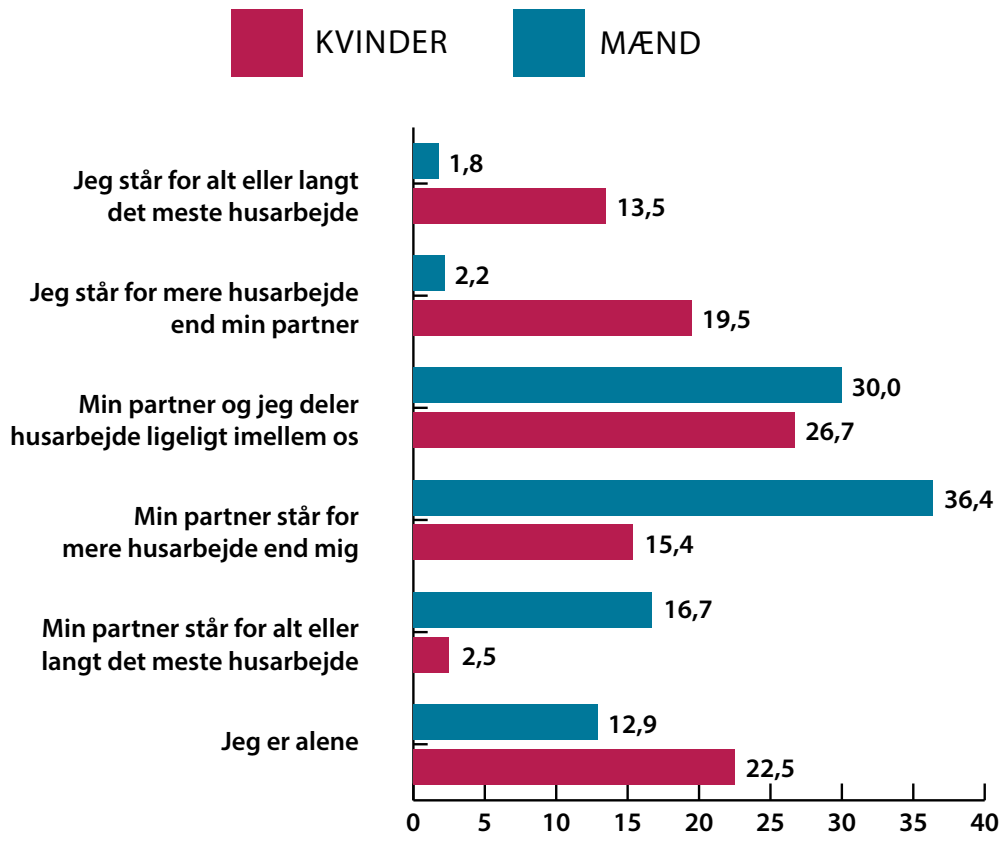
Det viser en undersøgelse, *Kommunen* har lavet blandt 597 kommunalpolitikere fra hele landet. Heraf har 201 kvinder og 396 mænd valgt at deltage.

På flere områder finder kvindelige kommunalpolitikere det hårdere at sidde i byrådet end mænd. Blandt andet viser *Kommunens* undersøgelse, at kvinder i højere grad har oplevet problemer på grund af deres køn end mænd i både denne valgperiode og under valgkampen. Samtidig er det også oftere kvinder, som oplever at føle sig chikaneret af andre byrådskolleger, end mænd.

Kvinder stiller ikke op

Det er også nogle af de samme ting, som gør, at kvinder ikke stiller op til kommunalvalgene. Det kan Ulla Manel Berghagen, næstforperson i

Sådan fordeles det huslige arbejde i byrådspolitikernes hjem

Kommunen har gennemført en trivselsundersøgelse blandt byrådspolitikerne. Et spørgeskema er sendt til samtlige 2444 byrådsmedlemmer, og 201 kvinder og 396 mænd har svaret. Det afspejler nogenlunde kønsfordelingen for kommunalpolitikere på landsplan (33,7 procent af respondenterne er kvinder, og 29,7 procent af byrådsmedlemmerne er kvinder). Med samme begrænsede afvigelser afspejler respondenternes partitilhørsforhold og alder også fordelingen på landsplan.

ILLUSTRATION: FLEMMING DUPONT

”Vi skal have ændret på forestillingen om, at man er en mindre god mor, hvis man kæmper for gode folkeskoler i byrådet, end hvis man kommer ned med varme madpakker på skolen.”

Lene Holm Pedersen, professor og forskningsleder ved Kora

Københavns Kommuneforening i Alternativet, konkludere, efter at hun på vegne af partiet afholdt tre arrangementer, der skal få flere kvinder til at stille op til kommunalvalget i 2017.

Her blev blandt andet den hårde tone i politik fremhævet samtidig med at flere oplevede, at det kunne være svært at finde en god balance mellem familie- og arbejdsliv, når der også skal passes byrådsarbejde ind i kabalen. Ydermere fremhæver hun, at kommunalpolitik er et maskulint domineret rum.

- Vi vil gerne bringe en ny politisk kultur ind på rådhusene og Borgerrepræsentationen i København. Ny politisk kultur er også, at vi måske skal præge den politiske debat og stå ved, at kvinder ikke behøver være som mænd i det politiske rum. At det også er vigtigt, at kvinder ikke nødvendigvis skal måle sig med mænd, men at de i stedet skal finde egne unikke træk og styrker som politiske ledere eller repræsentanter, siger Ulla Manel Berghagen.

Hun understreger, at det er partierne, som har monopol på at opstille kandidater, og at Alternativet som parti har et ansvar for at opstille kandidater repræsentativt og dermed afspejle samfundet.

- Både hvad angår køn, seksuelle og etniske minoriteter samt andre underrepræsenterede grupper. For mig er det ikke kun kvinder, der skal flere af i den politiske repræsentation. Det er også mangfoldigheden, vi skal gøre et stort arbejde for. Men fokus er lige nu på kvinder, og det skal så folde sig mere ud, så det også omfatter andre underrepræsenterede grupper, siger Ulla Manel Berghagen.

En god mor

Ifølge professor på CBS og forskningsleder ved Kora, Lene Holm Pedersen, forlader kvinder også i højere grad end mænd frivilligt politik.

- Ideelt set er det vælgerne, der skal bestemme, hvem der forlader politik på valgdagen. Hvis det er politikerne selv, der kaster håndklædet i ringen, fordi de ikke synes, at det er det værd, så giver det vælgerne mindre at vælge imellem. Og hvis det sker i stort omfang, så er det et problem.

Det er simpelthen sværere for kvinder i kommunalpolitik at få det til at hænge sammen.

- Det kan skyldes, at der er mindre status i at være kommunalpolitiker for kvinder end mænd. Der er noget, som tyder på, at det er lettere for kvinder at få status ud af at være en god mor end af at være politiker. Måske ses det i mindre grad som foreneligt med at være en god mor, at man er væk så mange aftener, siger Lene Holm Pedersen.

Hun mener, at det, at kvinder enten trækker sig fra kommunalpolitik eller undlader at stille op, kan have noget med tid at gøre. Men også viljen til at engagere sig politisk skal være der. Derfor ligger løsningsmodellen for Lene Holm Pedersen lige for:

- Der skal være nogle kvindelige forbilleder i politik, og der skal være nogen, der baner vejen for andre. Vi skal have ændret på forestillingen om, at man er en mindre god mor, hvis man sidder til møder og kæmper for gode folkeskoler i byrådet, end hvis man laver lækre madpakker og henter børn tidligt.

Et godt eksempel på en kvindelig rollemodel i kommunalpolitik er tidligere borgmester Britta Christensen (S) i Hvidovre Kommune. Hun opfordrede selv den nuværende borgmester Helle Adelborg (S) til at stille op til politik. Hun var en del af Britta Christensens netværk, så hun fremmede hende og fik hende til at stille op, fortæller Lene Holm Pedersen.

- Hvis man spørger folk om, hvorfor de ikke laver frivilligt arbejde, angiver de det som en væsentligt grund, at de ikke er blevet spurgt. Det er derfor vigtigt at opfordre kvinder til at stille op, og at der er nogle rollemodeller, som tager dem i hånden.

Glasloft på 30 procent

Der er mange måske'er og uklarheder i debatten om, hvorfor kvinder ikke stiller op til kommunalvalgene. Men et faktum står helt klart, nemlig at andelen af kvindelige kommunalpolitikere er stagneret på omkring 30 procent.

- Det ser ud til, at der sker en form for mætning. Det kan vi jo aldrig bevise, men det virker, som om de, som sidder og sammensætter kandidatlisterne, har en meget bred vifte af ting, de gerne vil have en vis repræsentation af. Man vil gerne have nogle med fra forskellige dele af kommunen, nogle med erfaring og nogle nye, nogle mænd og nogle kvinder, privat ansatte og offentligt ansatte og så videre. Man har en lang ønskeseddel for at kunne lave en bred vifte, og det har vælgerne også. Men når kvinderne når de cirka 30 procent, ser det ud til, at mange partiforeninger sætter flueben ud for dét ønske. Og så vil de hellere prøve at finde nogle andre, som kan give deres liste bredde. Og det er den mekanisme, jeg har påstået findes, hvilket ikke er blevet modbevist. Det

» Fortsættes på næste side

« Fortsat fra forrige side

ser altså ud, som om det står i stampe omkring de 30 procent, siger Ulrik Kjær, professor ved Institut for Statskundskab på SDU.

Han forklarer, at vælgerne ofte vælger, hvem der skal have deres kryds ud fra, om vedkommende bor i den rigtige del af kommunen, og vedkommende har de rigtige holdninger og den rigtige måde at sige det på. Køn og alder spiller væsentligt mindre ind.

- Og man vil i hvert fald ikke gå på kompromis med den stemme, man ellers ville have givet, for at stemme en kvinde ind, siger Ulrik Kjær.

Politikere er mænd

- Vi har stadig en forestilling om, at en politiker typisk er en mand. Man kan se det, når partierne opstiller deres spidskandidater - deres bud på deres bedste politiker - ham eller hende, der skal være borgmester. Så er det godt nok meget sjældent, et parti har mere end 16-17 procent kvinder blandt deres spidskandidater. Og derfor ender vi også typisk med at 13-15 procent af borgmestrene er kvinder. Det siger noget om, at ligestillingen ikke er så stor, som vi regner med. For hvis folk skal pege på en rigtig god politiker, så peger de fleste partier på en mand, siger Ulrik Kjær.

Og det er et stort demokratisk problem, hvis man spørger professor ved Statsvetenskapliga Institutionen, Stockholms Universitet, Drude Dahlerup.

- Danmark ligger i bunden, når vi sammenligner med de andre nordiske lande. Det mest markante hos os er også, at andelen ikke stiger mere. På nogle punkter falder kvinderepræsentationen endda, som vi har set det til både det seneste folketingsvalg og det seneste kommunalvalg.

Danmark har tidligere ligget helt i top på listen over andelen af kvinder i parlamentet verden over, men nu er vi røget ned på en 21. plads globalt set, siger Drude Dahlerup.

Hun mener, det største problem er, at folk har den opfattelse, at ligestillingen er opnået. Og at de derfor ikke handler på det.

- Der er kommet en diskurs, der siger, at det kun er indvandrerfamilierne, der ikke har ligestilling. Og det bidrager til en total handlingslammelse. Det er som om, når vi har nået de 30% repræsentation, så er der blevet ligestilling, men det er der jo langt fra.

Ifølge Drude Dahlerup står partierne med en stor del af ansvaret for, at der ikke er flere kvinder i kommunalpolitik.

”Alle partier i kommuner har uformelle geografiske kvoter, der siger, at nogen skal komme fra den nordlige eller vestlige del af kommunen, men der er ingen, som kunne finde på at sige: "Du er kun blevet opstillet og valgt, fordi du kommer fra den nordlige del af byen og ikke, fordi du var dygtigst.”
Drude Dahlerup, professor ved Stockholms Universitet

- Mit teoretiske udgangspunkt og empiri viser, at det er partierne, som er ledvogterne, der er årsag til, at kvinderne ikke kommer ind i kommunalpolitik. De bestemmer, hvem der bliver valgt, for de opstiller folk på listerne. Selvfølgelig kan vælgerne rette på listerne, når der er sideordnet opstilling, men det handler meget om, hvor kvinderne er opstillet, og hvor de står på listen, siger Drude Dahlerup og fortsætter:

- Samtidigt har partierne også et ansvar for måden der rekrutteres på, og måden det politiske arbejde er indrettet på. Kvinderne skal ikke bare have mulighed for at være der, men også have lyst til at være der. Det har kunnet lade sig gøre i Sverige, og man kan altså ikke sige, at livsvilkårene for kvinder er anderledes i Danmark end i Sverige. Det her handler om partiernes rekrutteringsvilje.

Et spørgsmål om kvoter?

Et kontroversielt forslag i Danmark er kvoter. Både partibestemte kvoter og legal kvotering, - at kvoterne er vedtaget ved lov. Men kvoterne kan ifølge flere eksperter bruges til at så at sige hoppe over en lang række strukturelle barrierer. 87 lande på globalt plan har ved lov indført kønskvotering ved valg. I toppen ligger i dag Rwanda og Bolivia.

- Jeg har det sådan, at eftersom jeg er ekspert i kvoter og rådgiver for FN om netop kvotering, så må folk, der er imod kvoter altså præcisere over for mig, hvilke kvoter, de taler om,- om der er tale om lovgivning, eller om det er partierne, der kvoterer. Om det er kandidatkvotering eller at et antal pladser er forhåndsreserverede for kvinder, som f.eks. 60 pladser for kvinder i Marokkos parlament. Om der er regler for rangordningen på listerne. Om det er effektiv politik, eller bare symbolpolitik, siger Drude Dahlerup.

Hun mener allerede, der findes masser af kvoteringer i opstillingen.

- Men det overser folk ofte, når de bliver hysteriske - og det er danskerne altså ofte, når det kommer til kvoter - men alle partier i kommuner har uformelle geografiske kvoter, der siger, at nogen skal komme fra den nordlige eller vestlige del af kommunen, men der er ingen, som kunne finde på at sige: "Du er kun blevet opstillet og valgt, fordi du kommer fra den nordlige del af byen og ikke, fordi du var dygtigst," siger Drude Dahlerup.

Brud med strukturer

For Haldis Glerfoss er det antallet af timer, som gør det svært få familie- og fritidslivet til at passe med byrådsarbejdet.

- Ting opstår hurtigt, og har man lavet en aftale, så bliver man ofte nødt til at aflyse, fordi der er et møde. Det går også ud over fritidsinteresser, hvor man laver noget sammen med andre. Det kan være svært at få til at hænge sammen.

”Og man vil i hvert fald ikke gå på kompromis med den stemme, man ellers ville have givet, for at stemme en kvinde ind.”
Ulrik Kjær, professor ved SDU

Selvom Haldis Glerfoss har svært ved at passe finde timer nok i døgnet til både det primære arbejde som skoleleder og deltidsjobbet som byrådspolitiker i Helsingør, tøver hun ikke med at bekræfte, at hun selvfølgelig stiller op igen ved kommunalvalget i 2017.

- Jeg synes, det er vigtigt at få brudt nogle af de strukturer, som gør det svært for kvinder og familiefædre at stille op. Vi har haft det oppe at vende, hver gang vi skal have lavet en ny kalender i byrådet. Der er flere andre, som også taler for mere fritid og mindre arbejde. En af dem som taler mest for det, er en mand, som også har et lederjob og byrådsarbejde og familie med små børn. Han er også fortaler for, at man må kunne indrette byrådet på en måde, så også familiemennesker kan komme på banen, siger Haldis Glerfoss.

Ny enhed under ATP skal vurdere arbejdsskader

En nyoprettet selvejende institution under ATP overtager alle igangværende og kommende opgaver fra Arbejdsskadestyrelsen, som nedlægges.

sygedagpenge

Af Daniel Christensen
daniel@dknyt.dk

Et bredt flertal i Folketinget har vedtaget, at Arbejdsskadestyrelsen pr. 1. juli nedlægges og erstattes af en selvejende institution under ATP. Institutionen kommer til at hedde 'Arbejdsmarkedets Erhvervssikring' og overtager alle Arbejdsskadestyrelsens opgaver - herunder igangværende og kommende sager.

Regeringen kalder beslutningen en del af udflytningsplanen 'Bedre Balance', men giver ikke anden begrundelse for ændringen, end at ATP har erfaring med administration i stor skala.

ATP oplyser, at det ikke vil medføre ændringer af tilskadekomnes eller forsikringsselskabers rettigheder og pligter, og at der med tiden flyttes arbejdspladser fra København til ATP-centre i Haderslev, Vordingborg og Hillerød, men at alle nuværende medarbejdere 'indtil videre' forbliver i København.

Længere behandlingstider

Flere organisationer - herunder FTF, HK, LO og 3F - har kritiseret regeringen for ikke at give en ordentlig begrundelse for øvelsen og for, at der ikke er orden i økonomien.

Det vedtagne lovforslag forudsætter nemlig, at driften skal ske inden for de nuværende økonomiske rammer, og at arbejdsgivernes gebyrer for sagsbehandlingen ikke må hæves, og det er ifølge HK Stats næstformand, Peter Raben, et problem.

Han mener, at Arbejdsskadestyrelsen i forvejen kæmper med lange sagsbehandlingstider på 26-28 måneder og med fejl i sagsbehandlingen, fordi Arbejdsskadestyrelsens bevilling er blevet beskåret med fyringer, personaleflugt, stort arbejdspres og stress til følge. Og at det hele i øvrigt risikerer at blive meget værre, når de nuværende medarbejdere ikke ønsker at flytte til ATP-centre i provinsen, og værdifuld viden går tabt.

Kritik fra Ombudsmanden

I sidste uge kritiserede Ombudsmanden de lange ventetider i Arbejdsskadestyrelsen. I samme ombæring bemærkede han, at nedlæggelsen af Arbejdsskadestyrelsen og ændringen af myndighedshierarkiet i forbindelse med flytningen af opgaverne til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udgør en yderligere usikkerhedsfaktor med hensyn til, om det vil lykkes at nedbringe sagsbehandlingstiderne.

Derfor har han bedt Beskæftigelsesministeriet om en orientering ved udgangen af januar 2017 om, hvordan det går med at nedbringe sagsbehandlingstiderne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og hvilke målsætninger for sagsbehandlingstiden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på det tidspunkt følger.

Roskilde vil have KL på banen: Styrelse bryder loven

15 sygedagpengesager har indtil nu kostet kommunen 2,4 mio. kr., fordi Arbejdsskadestyrelsen ikke får afsluttet sagerne under et år

sygedagpenge II

Arbejdsskadestyrelsens lange sagsbehandlingstider koster Roskilde Kommune millioner, og borgerne en urimelig uvished. Kommunen vil nu have KL til at tage sagen op med beskæftigelsesministeren.

- Her og nu udbetaler Roskilde Kommune sygedagpenge til 15 borgere, som har en uafsluttet arbejdsskadesag, fordi styrelsen ikke overholder lovgivningen. Det har indtil videre kostet os 2,4 millioner kroner forklarer formand for Beskæftigelses- og Socialudvalget Bent Jørgensen (V).

- Samtidig efterlades vores borgere i en uafklaret situation, hvor de udover en arbejdsskade skal kæmpe med uvisheden om deres økonomiske situation. Det er helt urimeligt. Nu kontakter vi KL, som må tale med den ansvarlige minister, så vi kan få bragt det her i orden.

”Her og nu udbetaler Roskilde Kommune sygedagpenge til 15 borgere, som har en uafsluttet arbejdsskadesag, fordi styrelsen ikke overholder lovgivningen.”
Bent Jørgensen (V), formand for Beskæftigelses- og Socialudvalget

Så længe en arbejdsskadesag kører, er kommunen nemlig forpligtet til at udbetale sygedagpenge til borgeren.

626 uger

På nuværende tidspunkt har Arbejdsskadestyrelsen overskredet sagsbehandlingstiden med sammenlagt 626 uger. Det svarer til en merudgift for Roskilde Kommune på cirka 2,4 millioner kroner.

Ifølge Roskilde Kommune er der tale om en generel problemstilling for alle kommuner. /dknyt

Net, app, papir

Læs om den seneste udvikling i og omkring de danske kommuner krydret med internationale perspektiver og debatskabende opinion. Bestil avisen på tlf. 46 35 33 43 eller send en mail til lene@kommunen.dk, og vi tager kontakt til dig.

kommunen

politik fra rødderne

Et fuldt avisabonnement koster 2.575 kroner per år (avisen er momsfritaget), indeholder 30 udgivelser årlig, fuld adgang til ugentlig opdateret nyhedsside med tilhørende artikeldatabase og gratis app.

Naturen vender tilbage

Kald det naturgenopretning eller rewilding - over hele Europa betyder fraflytningen fra landdistrikterne, at naturen vender tilbage. Også i Danmark er der gode eksempler, og det giver tilmed penge.

retrogrønt

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Danmark bliver ikke meget grønnere end på denne årstid, men lige her ved den jyske vestkyst er det Filsøs blå flade, som dominerer. Danmarks sjettestørste sø er et helt lille hav, og luften og vandet er fyldt med fugle og deres stemmer. Det er ynglesæson, og den slags går ikke stille for sig - heller ikke i dyrenes verden.

For bare fem år siden havde udsigten været helt anderledes. Her ville der have været grønne, dyrkede marker, så langt øjet rakte - kun brudt af Filsø Gods' borglignende kornsilo og tørreanlæg. I 70 år var området et af landets mest intensivt dyrkede områder efter at være blevet afvandet, men i oktober 2012 var Filsø takket være Aage V. Jensen Naturfond genskabt som en af landets største søer.

I dag tøver eksperter ikke med at kalde den genskabte sø for et mirakel. På få år er den blevet en af Danmarks bedste søer målt i naturrigdom, og her er fundet sjældne arter af planter, som får biologernes begejstring til at minde om fodboldkommentator Flemming Tofts under fodbold-EM i 1992.

Filsø er et eksempel på, at naturen vender tilbage til Europa. Rewilding, naturgenopretning ... essensen er den samme: Mennesket giver plads til naturen, og selvom det først og fremmest sker på naturens betingelser, har flere kommuner oplevet, at der også er penge i det. Der kommer flere turister, ejendomspriserne stiger, og naturområder spiller også en stor rolle for evnen til at tiltrække eller fastholde indbyggere. Det viser flere rapporter, blandt andet om genopretningen af Skjern Ås naturlige løb.

I Varde Kommune, hvor Filsø ligger, har den genskabte sø allerede sat sig gunstige spor i kommuneøkonomien:

- Vi får flere turister på grund af Filsø, og de nævner specifikt søen som en af de mest positive oplevelser. Det kan mærkes i en kommune som vores, hvor det også giver fremgang til erhvervslivet, siger Vardes borgmester Erik Buhl Nielsen (V).

Landbrug bliver forladt

Udviklingen sker over hele Europa, men mens det i Danmark koster store penge og er kompliceret, fordi jorden skal frikøbes, eller der skal bruges penge på at genopprette naturen, kommer det i andre lande i højere grad af sig selv.

Stadig større områder bliver forladt eller opgivet som landbrugsområder, fordi udbyttet er for magert og arbejdet for hårdt og de unge hellere vil have en uddannelse i byerne end leve som bjergbønder.

Beregninger viser, at fire ud af fem europæere allerede i 2020 vil bo i eller omkring store byer, og i 2050 vil 30 millioner hektar landbrugsjord være forladt, særlig i bjergegne og andre steder

Naturgenopretning i Danmark

I Danmark var bisonen almindelig for 10.000-11.000 år siden, og i 2012 blev den sat ud igen. Den kan i Danmark nu opleves i Vorup Enge ved Randers og Almindingen på Bornholm. På sigt kan hegnene om dyrene blive fjernet, så de igen lever frit. De tunge græssædere hjælper til at skabe en mere varieret natur, de er en turistattraktion, og samtidig hjælper udsætningen med at bevare arten, som før var næsten udryddet.

Bæverne blev genudsat i Danmark i 1999 i Klosterheden i Vestjylland og ti år senere i Nordsjælland efter at have været væk i 1.000 år. Bæverne er som bisonen med til at skabe en mere varieret natur, fordi de opdæmmer vandløb og skaber nye vådområder. Udsætningen af bæver og bison er eksempler på det, som kaldes 'rewilding', hvor man aktivt griber ind i naturen for at give den bedre muligheder for at klare sig selv.

hvor jorden er svær at dyrke. Det svarer til et areal på størrelse med det halve Frankrig.

Det giver naturen en enestående chance for at rykke ind igen, og resultatet er allerede nu tydeligt: I store dele af Europa stiger andelen af naturområder, og arter, som ellers var forsvundne eller udryddelsestruede, dukker op. For nylig kunne Portugal fejre, at den iberiske los igen yngler i landet efter at have været væk i årtier.

I Danmark bliver landbrugsjord ikke opgivet på samme måde; tværtimod er presset på landbrugsjorden hårdt og højt, men nogle områder er alligevel oplagte at tage ud af drift. Det gælder især de drænede områder, som efterhånden synker så lavt ned, at de bliver svære at holde fri for vand. I Filsø var det et spørgsmål om tid, før jorden måtte opgives, erkender Erik Buhl Nielsen.

- Nogle mener, at vi godt kunne have dyrket fem-ti år mere derude, men jorden var sunket 60 centimeter. I dag må vi konstatere, at det var rettidig omhu at få genskabt Filsø, selvom jeg selv nok hørte til dem, der var lidt skeptiske overfor, hvad der ville ske, siger han.

Det rene mirakel

Selvom naturen i Danmark er presset, viser erfaringerne fra de seneste 30 års indsats for at forbedre vandmiljøet, at det nytter. Faktisk er det en enestående god historie, siger journalist, deltidslandmand og ekspert i naturudvikling Kjeld Hansen. Han er forfatter til flere bøger om landskabets udvikling i Danmark.

- Der er sket en gigantisk forbedring, og det er vigtigt at fortælle, at det kan lade sig gøre. 70 procent af vores vandløb har nu en god naturtilstand, og åer og bække er forvandlet fra lorterender til gode ørredvandløb med masser af liv. Og vi har fået dyr tilbage i Danmark, som vi troede var forsvundet for altid. Hvis du havde spurgt mig i 1994, hvordan chancerne var for at få havørnen tilbage til Danmark, ville jeg have sagt, at det ikke kunne lade sig gøre. Året efter var den der, og nu er her 75 par. Her er vandrefalk, stor hornugle, odder, ravn - og vi ville også have haft vildsvin, hvis vi ikke skød dem ved grænsen, siger Kjeld Hansen.

”Vi får flere turister på grund af Filsø, og de nævner specifikt søen som en af de mest positive oplevelser. Det kan mærkes i en kommune som vores, hvor det også giver fremgang til erhvervslivet.”

Erik Buhl Nielsen (V), borgmester i Varde

En stor del af arbejdet kan vi takke de gamle amter for, understreger han. De havde en størrelse, som gjorde det muligt at tænke stort og på tværs.

- Men der er også kommuner, som har gjort et stort stykke arbejde. Aarhus for eksempel har været god til at tænke klimaindsatsen sammen med naturen. Aarslev Engsø og Egå Engsø er tænkt som vådområder, som kan bremse og forhindre oversvømmelser i Aarhus, men de er samtidig blevet fine naturområder. Og Vejle Kommune har bid for bid taget hele Vejle Ådal og udført en række naturprojekter, siger Kjeld Hansen.

Nogle kommuner har fundet ud af, at det kan svare sig at gå sammen om større naturprojekter. Det gælder blandt andet partnerskabet Fishing Zealand, som foruden en række organisationer består af efterhånden 11 kommuner på Sjælland. Formålet er at forbedre vandnaturen - hvad enten det er kyster, søer, fjorde eller åer - og samtidig tiltrække lystfiskere.

En af de første kommuner, som gik ind i samarbejdet, var Vordingborg. Her siger borgmester Knud Larsen (V), at projektet har vist sin berettigelse.

- Vi er den danske kommune, som har den længste kyststrækning. Vi er samtidig en kommune, som i høj grad lever af turisme, og derfor var det naturligt for os at gå ind i, og vi kan da også se, at det virker at give lystfiskerne bedre muligheder, siger Knud Larsen.

Lystfiskeri er big business - en Cowi-rapport anslår, at lystfiskeri i Danmark bidrager med en omsætning på mere end tre milliarder om året, og potentialet er større endnu.

- Det er jo ikke de fattigste turister. Har man råd til at være lystfisker, har man også råd til at spendere lidt på ferien, konstaterer Knud Larsen.

Landbrug og turisme?

Også i andre dele af Europa har regioner fundet ud af, at en rigere natur giver flere penge fra turister og kan være med til at fastholde indbyggere i områder, som ellers ville blive helt forladt. Vildmarkssafarier, lystfiskeri, sæl- og hvalture og økoturisme er blandt de aktiviteter, som nogle steder i dag giver en bedre økonomi end det traditionelle landbrug og samtidig giver plads til naturen.

Kjeld Hansen mener, at det samme kan lade sig gøre i Danmark, men at det kræver et paradigmeskift omkring landbruget.

- Der er A- og B-kommuner på det her område. A-kommunerne har fundet ud af, at der er god økonomi i at gen- og nyskabe naturen. Det er nødvendigt med en måde at tænke på, hvor landbruget ikke er et mål i sig selv. Den tankegang er i stigende grad ved at indfinde sig i resten af Europa, hvor landbrugsstøtten målrettes til grøn omlægning, og hvor landbruget skal bidrage med andet end produktion til gengæld for pengene. Den erkendelse mangler stadig herhjemme, mener Kjeld Hansen, der har svært ved at se kæmpe svinebesætninger fungere side om side med turisme og rig natur.

I Varde Kommune mener borgmester Erik Buhl Nielsen, at det godt kan lade sig gøre at genskabe natur midt i en landbrugskommune som hans egen.

- Det kræver, at man har forarbejdet i orden og som kommune er villig til at gå i dialog med alle parter: lodsejerne, borgerne og eksperterne - dialogen er vigtig, og jeg tror, det er vigtigt for at få opbakning, siger borgmesteren.

Kjeld Hansens råd er et andet:

- Tænk stort. Ikke 5 eller 20 hektar hist og pist; der skal slås et ordentligt herresving, men så virker det også.

Ulven er genindvandret naturligt i 2012, og selvom der er tvivl om, hvor mange ulve der egentlig er i Danmark, er der ingen tvivl om, at der i dag er flere eksemplarer.

Skjern Å-projektet var et af de første meget store naturgenopretningsprojekter i nyere tid. I 60'erne blev åen rettet ud, og der blev skabt store landbrugsområder omkring den. Fra 1999 og en årrække frem blev åen genslynget, og det har skabt langt bedre vilkår for dyr og planter, ligesom det også fik ejendomspriserne til at stige omkring den genslyngede å.

Gyldensteen Strand på Nordfyn er Fyns hidtil største genopretningsprojekt, hvor det tidligere drænede og inddæmmede område i 2014 blev genskabt som kystlagune, ferskvandssø og rørskov. Det fungerer samtidig som 'buffer' for baglandet, efterhånden som vandstanden stiger på grund af klimaforandringer. Biologer er overraskede over, hvor hurtigt naturen er rykket ind.
Foto: Miljø- og Fødevareministeriet / Naturstyrelsen

KL og DANVA i fælles front mod regnvandsregler

Ved årsskiftet udløb en tre år gammel dispensation, så kommunerne nu skal betale 25 procent af vandafledningsprojekter. Det er både KL og vandforsyningsselskaberne utilfredse med, og de håber på en regelændring, når en evaluering af kommunernes klimaindsats snart er klar.

oversvømmelse

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Skybruddet den 2. juli 2011, der lagde sig tungt over København og dele af Sjælland, var så voldsomt, at det har fået sin egen Wikipedia-side. Siden er vi blevet mere vant til de voldsomme regnskyl og navngivne storme i den danske andedam, men ikke desto mindre oversvømmes huse stadig, og veje forvandles til små floder, når himlen for alvor åbner sig. Derfor blev det en del af kommunernes økonomiaftale for 2013, at klimaindsatsen skulle styrkes, og især vandafledningen havde brug for en opgradering.

Der blev lagt op til, at kommuner og vandforsyningsselskaber skulle samarbejde om grønne løsninger, der håndterer store mængder regnvand over jorden i stedet for at udvide kloaksystemet og bygge bassiner til opbevaring. Medfinansieringsprojekter blev de døbt. Men selvom der flere steder er gang i effektive løsninger, har mørke skyer bevæget sig ind over forholdet mellem Kommunernes Landsforening (KL) og staten.

Aftalen lød på, at kommunerne skal stå for 25 procent af finansieringen til projekterne, men de første år blev der lavet en dispensation, så vandtaksterne kunne dække alle omkostninger. Manglende økonomiske midler skulle ikke være en stopklods for, at der kunne komme skub i projekterne. Løsningen skulle derefter evalueres, inden dispensationen kunne droppes fra 2016. Men evalueringen blev udskudt flere gange, og da kalenderen skrev 1. januar 2016, var den stadig ikke klar. Alligevel blev dispensationen sat ud af kraft.

- Og det synes vi er snyd, siger Niels Philip Jensen, der er konsulent i KL, Teknik og Miljø.

> **"Vi synes, det er ærgerligt, hvis det sætter projekterne i stå, fordi der ikke kan findes finansiering i kommunerne til det."**
> **Helle Katrine Andersen, DANVA**

Medfinansiering eller ej

Det er nu et fælles ønske fra KL og vandforsyningsselskabernes interesseorganisation DANVA, at reglerne bliver lavet helt om, så kommunerne permanent ikke skal være finansieringspartner.

- Vi har hele tiden ment, det er underligt, at kommunen skal betale - når de tilmed låner deres jord ud til vandselskaberne. Jeg forstår ikke argumentet for, at kommunerne skal betale. Jeg forstår det simpelthen ikke, siger Niels Philip Jensen.

Den omtalte evaluering, som kigger på kommunernes samlede klimatilpasningsindsats, er klar inden længe. Både KL og DANVA håber, at den indeholder et oplæg til at ændre reglerne om medfinansieringsprojekter.

- Vi går stærkt ud fra, at reglerne vil blive lavet om. Når evalueringen nu formentlig viser, at kommuner og vandforsyningsselskaber har brugt dispensationen til at lave nogle fornuftige projekter, som redder borgerne fra oversvømmelse, og at det med de nye regler kommer til at gå langsommere, så går vi da ud fra, at de kommer til fornuft inde hos staten, siger Niels Philip Jensen.

DANVA bakker op om en regelændring, så kommunekassen ikke også skal betale gildet. De mener også, der er fare for, at gode initiativer ikke ser dagens lys, fordi pengene mangler.

- Vi synes, det er ærgerligt, hvis det sætter projekterne i stå, fordi der ikke kan findes finansiering i kommunerne til det, siger Helle Katrine Andersen, som er afdelingschef i DANVA.

Henrik Winther, der er chef for COWI's afdeling for spildevand og klimatilpasning, er enig i Helle Katrine Andersens frygt. Til spørgsmålet, om ophævelsen af dispensationen vil betyde færre afvandingsprojekter, svarer han prompte.

- Ja, det tror jeg helt sikkert.

Forurener betaler

Selvom Henrik Winther har et indgående kendskab til området, kan han ikke komme med et argument for, at kommunerne skal stå for 25 procent af finansieringen, ligesom KL og DANVA naturligvis heller ikke kan. Det kan professor emeritus i vandforsyning på DTU Miljø Erik Arvin til gengæld.

Han vil hellere fokusere på, at kommunerne slap billigt under dispensationen, end at

Som et led i klimasikring i Aarhus frilagde man i 2013 den sidste del af Aarhus Å og installerede pumper og sluser.
Foto: Finn Frandsen / Polfoto

de nu skal betale en fjerdedel. Han kalder den tidligere løsning for et politisk fif, da regningen til borgerne er den samme; det er bare ikke lige så åbenlyst at hæve vandtaksterne, som det er at spare et andet sted i det kommunale budget - eller ligefrem hæve kommuneskatten. Og da kommunen er med til at forurene ved store regnmængder, bør de også betale gildet.

- Kommunen belaster jo kloakkerne via deres veje, så det må være meget naturligt, at de også er med til at betale for ændringer. Det er logisk nok, siger han og tilføjer:

- Forurener betaler.

Niels Philip Jensen fra KL medgiver, at Erik Arvin i teorien har ret. Men i praksis er spildevandssystemerne ikke dimensionerede til at håndtere mængderne fra et skybrud, og derfor løber kloakkerne over. Niels Philip Jensen peger på, at regnvandet ikke kommer ned i kloakken, der udleder husspildevand, ved de nye løsninger.

- Fremover undgår vi altså, at urenset husspildevand - blandt andet afføring - flyder ud i vandløb og søer under skybrud. Det vurderer jeg er en forbedring, også selvom der kommer lidt mere urenset vejvand ud i vandløb og søer, argumenterer han.

Det var dog ikke teknikaliteter og ansvarspålæggelse, der lå til grund for reglernes udformning. Daværende miljøminister Ida Auken (R) - dengang SF - forklarer, at det blandt andet handlede om at undgå såkaldte kloakkasser, hvor for mange opgaver blev lagt over til vandselskaberne, fordi det var takstfinansieret. Men hovedårsagen var, at investeringerne sammen med vandselskaberne ikke skulle udskydes.

- Vi ville sende et klart signal om, at det her skulle i gang nu, siger Ida Auken og tilføjer, at hun i dag bakker op om, at reglerne enten bliver lavet om, eller at dispensationen forlænges.

Energistyrelsen, der vareta-ger denne del af evalueringen, oplyser til *Kommune*n, at de ikke kan kommentere kritikken af reglerne, før evalueringsarbejdet er færdiggjort.

”Kommunen belaster jo kloakkerne via deres veje, så det må være meget naturligt, at de også med til at betale for ændringer. Det er logisk nok.”
Erik Arvin, professor emeritus, DTU Miljø

Fakta

Styrelser i Erhvervs- og Vækstministeriet, Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet samt Miljø- og Fødevareministeriet har i fællesskab evalueret kommunernes klimatilpasningsindsats. De håber at udgive evalueringen inden sommerferien.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

SKIVEKOMMUNE

Økonomikonsulent, Skive Kommune
Kompetent økonomikonsulent med interesse for Ældre- og Sundhedsområdet søges.
Ansøgningsfrist: 20/06/2016

LYNGBY-TAARBÆK KOMMUNE

Chef til koncernstyring, økonomi og analyse, Lyngby-Taarbæk Kommune
Vi søger en dygtig og engageret chef til afdelingen for Koncernstyring i Center for Økonomi og Personale.
Ansøgningsfrist: 19/06/2016

Silkeborg Kommune

Områdeledere til skoleområdet, Silkeborg Kommune
Vi søger to områdeledere til nyoprettede stillinger inden for skoleområdet i Silkeborg
Ansøgningsfrist: 16/06/2016

Haderslev

Projektleder til udviklingsprojekter, Haderslev Kommune
Vi søger en erfaren projektleder til et omfattende udviklingsprojekt i Haderslev by.
Ansøgningsfrist: 15/06/2016

ODSHERRED KOMMUNE

Centerchef til Job og Ydelser, Odsherred Kommune
Dygtig centerchef til Center for Job og Ydelser søges.
Ansøgningsfrist: 13/06/2016

Mariagerfjord KOMMUNE

Kommunaldirektør - Genopslag, Mariagerfjord Kommune
Har du strategisk udsyn, og kan du sætte fodaftryk?
Ansøgningsfrist: 13/06/2016

AAB VEJLE
MERE END ET HJEM

Direktør, AAB Vejle
Direktør til at stå i spidsen for Vejles største boligorganisation.
Ansøgningsfrist: 13/06/2016

FREDERICIA KOMMUNE

Afdelingsleder til Løn og Personale, Fredericia Kommune
Har du lyst og mod til at stille dig i spidsen for sikker drift og udvikling af løn- og personaleområdet i Fredericia Kommune?
Ansøgningsfrist: 12/06/2016

SLAGELSE KOMMUNE

Kommunaldirektør, Slagelse Kommune
Kan du sikre følgeskab og holde fast i målet?
Ansøgningsfrist: 09/06/2016

Morgendagens meningsdannere

Af Andreas Weidinger

NIVEAUDELING ER LØSNINGEN FOR FREMTIDENS FOLKESKOLE

I fremtiden skal vi stoppe flugten fra folkeskolen. Det gøres ikke ved lovgivning og tvang, men ved at skabe en folkeskole, som anerkender, at læring er det vigtigste mål for eleverne.

I øjeblikket flygter forældrene fra folkeskolen til fordel for privat- og friskoler. Fremtidens folkeskole skal se mere på den enkelte elev. Det kan vi kun gøre ved at indføre reel niveaudeling i de enkelte fag.

Den danske folkeskole er i en ringe forfatning. Ifølge den seneste Pisa-undersøgelse kan 20 procent af de danske elever ikke læse eller skrive, når de forlader den danske folkeskole. Blandt tosprogede drenge er tallet 55 procent(!). Det kan ikke undre nogen, at forældrene fravælger folkeskolen, når så mange af elevernes klassekammerater ikke lærer noget så basalt som at læse eller skrive. Jeg har stor respekt for forældre, der fravælger den danske folkeskole. I dag er den danske folkeskole blevet et moderne Titanic, hvor de ansatte ombord ikke vil erkende virkeligheden og fortsætter violinspilleriet med fornyet styrke.

Det er en naturlig konsekvens, når vi gennem mange år har set, at danske elever i flere internationale test bliver relativt dårligere i forhold til resten af landene i OECD.

Drop romantikken

Den danske folkeskole er på vej mod afgrunden, men det er ikke for sent til en genfødsel. Fremtidens danske folkeskole skal droppe de romantiske forestillinger om, at samarbejde og sociale kompetencer er hovedformålet. Vi skal i stedet se disse som midler til at opnå læring og dannelse.

> "I fremtidens folkeskole kan vi få individer, som lærer langt mere, end det er tilfældet i dag. Det kræver dog, at vi begynder at se mere på den enkelte elevs forudsætninger og behov."

I fremtidens folkeskole kan vi få individer, som lærer langt mere, end det er tilfældet i dag. Det kræver dog, at vi begynder at se mere på den enkelte elevs forudsætninger og behov.

Ifølge Politiken siger 40 procent af alle folkeskoleelever, at de kunne være blevet udfordret mere i skolen. Det betyder, at folkeskolen spilder 40 procent af elevernes talent på gulvet. Omvendt ser vi flere skoler, hvor lige så mange elever hverken kan læse eller skrive.

Opskriften til succes er sådan set simpel. Forældrene vil gerne have, at deres børn lærer så meget som muligt i skoletiden. Det opnår vi ved at indføre niveaudeling i hvert enkelt fag. Hvis Mads i 7. klasse er dygtig til matematik, men snubler over bogstaverne i dansk, så skal han udfordres ekstra meget i matematik med nogle, der er lige så dygtige som ham selv. Omvendt skal han have ekstra støtte i dansk, så han kan løfte sit niveau i det fag.

Det er en visionær idé for vores skolesystem, fordi niveaudeling i de enkelte fag gør op med tankerne fra den gammeldags "sorte skole" om et generelt A- og B-hold, mens den samtidig gør op med folkeskolens manglende hensyntagen til den enkelte elevs niveau.

I Danmark skal vi sætte den enkelte elev i fokus. Vi skal turde satse på de bedste. Vi skal være ærlige om, hvilke elever der ikke kan følge med og give dem ekstra opmærksomhed.

Det er muligt at lave et bedre skolesystem i fremtiden, hvis vi dropper illusionerne om, at samarbejde og socialt fællesskab er endemål for den danske folkeskole. Vi skal i stedet sætte den enkelte elevs læring i højsædet.

Af Andreas Weidinger, landsformand for Konservativ Ungdom

Fra magtens centrum til Herlev Kommune

Staten og kommunerne kunne lære meget af hinanden, hvis de udvekslede embedsmænd. Det mener Jesper Zwisler, der efter fire år som departementschef nu er tilbage i en mere hjemmevant rolle - som kommunaldirektør tæt på virkeligheden.

skarprettet

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Det er ganske sjældent, at staten rekrutterer topembedsmænd fra kommunerne. Og når det sker, er det nærmest uhørt, at de henter folk, der er fuldstændig uden tidligere erfaring fra Slotsholmens magtapparat.

Men i Jesper Zwislers tilfælde var det netop, hvad der skete, da tidligere socialminister Benedikte Kiær (K) kort før valget i 2011 hentede ham ind som ny departementschef. Og her knap fem år senere erkender han selv, at springet var meget stort - måske også for stort.

- Sådan helt grundlæggende kan jeg ikke anbefale, at man kommer direkte ind fra en kommunaldirektørstilling - heller ikke, selvom du kommer fra en stor kommune som Frederiksberg, som jeg gjorde, fortæller Jesper Zwisler.

Det er absolut ikke, fordi han fortryder sin tid som departementschef. Ikke, fordi han oplevede stor utilfredshed eller selv var utilfreds. Men hvis du som embedsmand skal kunne agere fuldt ud i toppen af centraladministrationen og sidde med ved bordet i regeringens koordinationsudvalg - magtens inderkreds - så kræver det også en vis indsigt på forhånd.

- Det er fascinerende og spændende at sidde der. At se, hvad det er for et rationale og politisk spil, der udfolder sig - hvad det er for mekanismer, en regering arbejder med. Men jeg tror nok, at man skal være lidt født ind i det system, mens mit DNA som leder helt grundlæggende ligger et andet sted, siger Jesper Zwisler.

Anden skarphed

1. maj havde den tidligere departementschef første arbejdsdag som kommunaldirektør i Herlev Kommune. En stilling, han takkede ja til i foråret efter en længere tænkepause oven på sin fritstilling fra Socialministeriet sidste sommer. Jesper Zwislers refleksion har ført ham frem til flere konklusioner, og en af dem er, at han sætter sig selv bedst i spil ved at arbejde tæt på der, hvor velfærden udfolder sig.

- Som departementschef skal du i mange henseende forvalte en politik, nogle beslutninger truffet af Folketing og regering. Du er ikke tæt på implementeringen, som ligger i styrelserne, i regionerne, i kommunerne - i en kommune omsætter du beslutningerne til en virkelighed, som du kan følge hver dag, forklarer han.

Det har selvfølgelig sin egen logik, at man er tættere på virkeligheden i en kommune. Men det ærgrer Jesper Zwisler, at de to embedsmandssystemer ikke er bedre til at lære af hinanden, for ud fra hans erfaring er der en anden skarphed på Slotsholmen.

- I staten går man ret direkte på, mens man i kommunerne gør meget ud af at tænke i en tværgående helhed. Diversiteten i en kommunes opgaver er enormt stor - det er den ikke i et ministerium. Der arbejder man med nogle mere snævre kasser, og det betyder, at man udvikler en anden form for skarphed, forklarer han.

Politisk præg

De to systemer bør derfor ifølge Jesper Zwisler kontinuerligt udveksle embedsmænd, så man ikke kun er skolet til det ene eller det andet. Det kunne for eksempel være en direktør i en større kommune, der bliver afdelingschef i et ministerium. Eller en fuldmægtig i staten, der bliver afdelingschef i en kommune.

- Hvis jeg nu havde været kontorchef i centraladministrationen, før jeg blev kommunaldirektør på Frederiksberg og så blev departementschef i Socialministeriet, så tror jeg, at jeg havde været langt stærkere stillet, siger han og henviser til den politiske analyse, man på en anden måde skal bruge som embedsmand i et ministerium.

- Slotsholmen er meget mere kompliceret at navigere i politisk end en kommune. Der er både Folketinget og alle interessenterne omkring Folketinget, ligesom der er EU, FN og andre lande og alt muligt andet, siger Jesper Zwisler.

Selv røg han ud i et gevaldigt mediestormvejr, da han i 2013 rådgav SF's daværende formand, Annette Vilhelmsen, i en sag om Lisbeth Zornig. Under en tv-optagelse kom socialministeren til at love Zornig en million kroner fra en støtteansøgning, uden at det var godkendt i ministeriet.

Og da ministeriet så efterfølgende valgte at fordoble ansøgningspuljen for at gøre plads til den lovede million, gik oppositionen og pressen i kødet på embedsmændene bag. Jesper Zwisler endte

En million til dig: SF's daværende formand Annette Vilhelmsens løfte om støtte til Lisbeth Zornig kom til at koste Jesper Zwisler en advarsel. I dag får han som Herlevs nye kommunaldirektør lov til at bruge sit ledelses-DNA, hvor han føler sig hjemme.

Foto: Jens Dresling / Polfoto

med at få en advarsel - et gult kort.

- Det var en dum sag. En politisk fejl, som nok særligt har lært mig én ting, og det er, at når du arbejder med specielt følsomme politiske systemer, så skal du som embedsmand være særligt opmærksom på, hvad du foreslår, siger han i dag.

Mere omtanke

I efteråret erkendte Venstres daværende ordfører på sagen, Jakob Engel-Schmidt, at han nok var gået for hårdt til Annette Vilhelmsen.

- Set i bakspejlet kan det godt være, jeg skulle være stoppet noget før. Politikere skal være bedre til at se, hvornår kalkunjagten er blæst af. Men man lever livet forfra og forstår det bagfra, sagde han til Politiko.

Jesper Zwisler er meget enig i, at sagen voksede ud af proportioner - det handlede om én million kroner i et budget på 300 millioner. Men sagen opstod oven på en debat om Justitsministeriets nødløgn, og så var der nok generelt en lynchstemning overfor Annette Vilhelmsen, der både i medierne og på Christiansborg blev anset for at være et svagt led. Det politiske klima var med andre ord følsomt.

- Vi valgte at foreslå en kreativ løsning på sagen. En model, der gik helt til kanten, hvilket vi også fortalte ministeren. Vi tænkte nok, at Rigsrevisionen måske ville løfte en pegefinger, men vi vurderede sådan set, at det holdt sig indenfor loven. Vi skulle nok have tænkt os mere om i forhold til det politiske, fortæller den tidligere departementschef.

"I staten går man ret direkte på, mens man i kommunerne gør meget ud af at tænke i en tværgående helhed. Diversiteten i en kommunes opgaver er enormt stor - det er den ikke i et ministerium. Der arbejder man med nogle mere snævre kasser, og det betyder, at man udvikler en anden form for skarphed".

Jesper Zwisler, kommunaldirektør i Herlev Kommune

Bedre velfærd

Både de billige og dyrekøbte erfaringer tager Jesper Zwisler nu med sig til Herlev Kommune, hvor han ser frem til det projekt, borgmester Thomas Gyldal Petersen (S) har skitseret for ham: Sæt dit lederskab i spil, så vi kan finde svar på de udfordringer, vi og en lang række andre kommuner står med. Og selvom Herlev på mange måder er en af de kommuner, som oplever fremgang, så kan velfærdskonstruktionen stadig blive bedre.

- Til at starte med har vi især behov for at sikre, at vi organisatorisk står stærkt. Det er her, opgaven starter for mit vedkommende. Med den ambition, borgmesteren og kommunalbestyrelsen har, så skal vi virkelig ruste vores organisation til at kunne føre det ud i virkeligheden, siger Jesper Zwisler.

Han lægger ikke skjul på, at borgmesterens politiske kompetencer og ambitioner gør projektet i Herlev ekstra interessant. Og med erfaringen fra opgaverne på Slotsholmen, i FN, i EU og i Folketinget har han nu opbygget nogle nye kompetencer, han kan bruge i jobbet som kommunaldirektør.

- Det har virkelig været med til at skarpprette min egen forståelse af det lederskab, jeg mener skal bringes ud i kommunerne. Og af, at det er den opgave, jeg gerne vil være med til at løfte, siger Jesper Zwisler.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Laura Lindahl** (LA)

ALDRIG FOR SENT AT PÅLÆGGE KOMMUNER ANSVAR

De fleste har nok hørt om pigerne fra Slagelse, der var anbragt hos en plejefamilie, hvor de blev udsat for vold og ydmygelser - og to af pigerne blev fra 6-11-års alderen groft misbrugt seksuelt. De er nogle seje piger, som har stået frem og fortalt deres historie til hele Danmark. De giver os gennem en dokumentar fra TV 2 et indblik i deres opvækst og den kamp, de nu kæmper for at få placeret et ansvar for hos kommunen. Det står nemlig lysende klart, at kommunen i denne sag (også) har svigtet sit ansvar.

Sagen mod Slagelse Kommune er den første, hvor retten skal afgøre, hvorvidt en kommune, som groft har svigtet anbragte børn, kan stilles til ansvar. Kommunen har efter sigende svigtet i kraft af manglende tilsyn og ved ikke at tage underretninger alvorligt. Desværre ser det ud til at blive en svær kamp, for sagen er ifølge kommunen forældet.

Med forældelsesloven fra 2007, der trådte i kraft 1. januar 2008, fik vi i Danmark en forældelsesfrist på 3 år. I Liberal Alliance mener vi, at det er helt urimeligt i disse børnesager. Vi mener, at alle krænkede børn skal have ret til at lægge sag an mod myndigheder, der har svigtet, når de er klar til det. Uanset hvornår det er. Det mener vi skal være en ret.

Det er trist, at vi overhovedet skal forholde os til rettigheder for børn, der udsættes for seksuelle overgreb. Det er nemlig så vanvittig svært at forstå, hvordan voksne mennesker kan forgribe sig på børn. Jeg har brugt megen tid på at læse sager om misbrug af børn - for at prøve at forstå, hvordan man lærer at leve med, at et menneske, man ofte stoler på, måske endda elsker, tillader sig at krænke én så grusomt, som tilfældet kan være. Ikke mindst når man hører, at det kan have stået på i årevis. Og selvom jeg har mødt tidligere krænkede børn, læst rapporter og domme, så kommer jeg aldrig til at forstå, hvor store ar på sjælen sådanne overgreb efterlader. Men jeg forstår, at de er dybe. Og i Liberal Alliance forstår vi vigtigheden af, at vi i Folketinget sikrer de absolut bedste rammer for at få bearbejdet traumet, når overgreb i barndommen har fundet sted.

”Det er det vigtigste for Liberal Alliance: At tidligere krænkede børn ikke stoppes af lovgivning, når de er klar til at tage et opgør med en barndom præget af svigt.”

Derfor ønsker Liberal Alliance at fjerne forældelsesfristen for børnesager helt. Det er svært at vide, hvornår et tidligere krænket barn er klar til lægge sag an mod myndigheder, der har svigtet. Det kan være, at traumet først dukker op, når man selv skal have børn, eller måske når ens eget barn når den alder, hvor overgrebene på en selv startede. I Liberal Alliance mener vi, at man altid skal have mulighed for at få et ansvar placeret, uanset hvornår man er klar til at tage opgøret med de myndigheder, der har svigtet. Det kan faktisk være afgørende for, at man kan få traumet bearbejdet.

Det er det vigtigste for Liberal Alliance: At tidligere krænkede børn ikke stoppes af lovgivning, når de er klar til at tage et opgør med en barndom præget af svigt, ikke kun fra de mennesker, som skulle sikre barnet omsorg, men også fra kommunen, hvis kerneopgave er at passe på børn, når ingen andre gør. Derfor vil vi fjerne forældelsesfristen!

» **Kommenter Laura Lindahls klumme på kommunen.dk**

Midtfynsk V-bagland kræver to perioder fra ny spidskandidat

Her er de seneste nye navne fra opstillingsforløbene - denne gang en række Venstre-toppolitikere fra Albertslund, Faaborg-Midtfyn, Horsens, Mariagerfjord, Næstved og Vesthimmerland.

KV17

Af Knud Abildtrup
knud@kommunen.dk

Sidste gang præsenterede vi en række socialdemokratiske spidskandidater, der nu er klar til KV17 - behørigt opstillet. Og denne gang tager vi fat i en stribe Venstre-politikere - kendte og mindre kendte - som er klar til at være frontfigurer i det kommunalpolitiske sceneri.

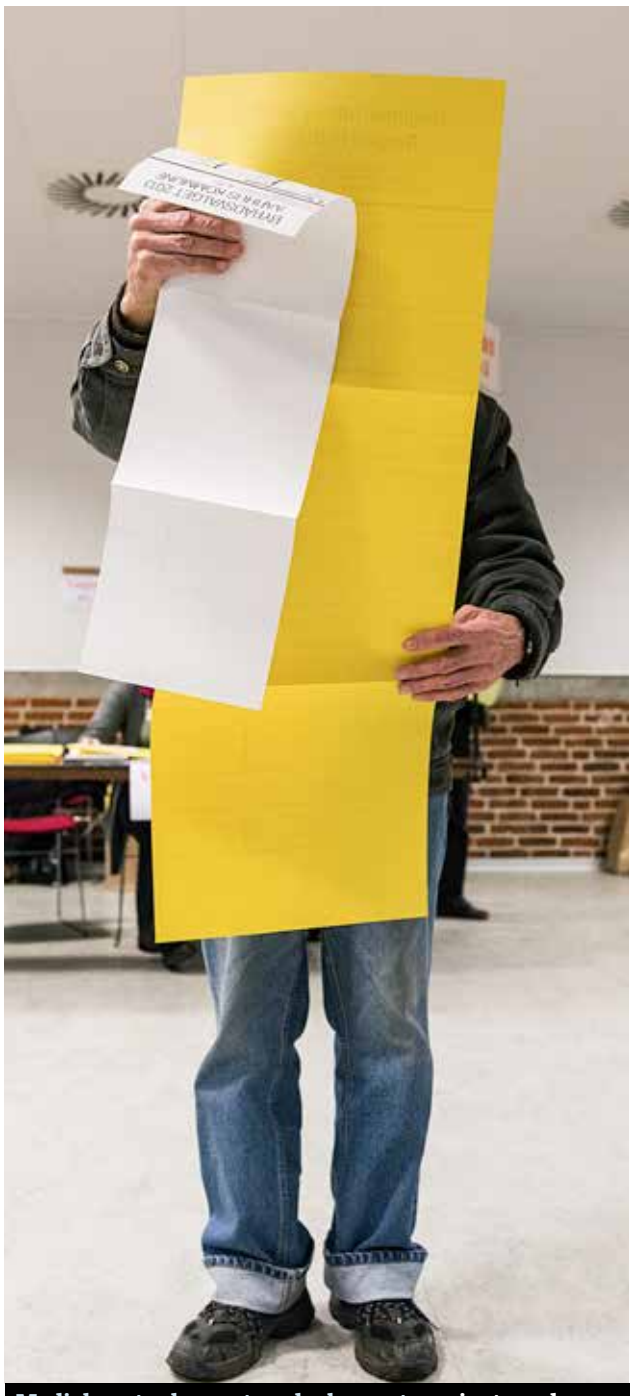
I **Faaborg-Midtfyn** skal V som tidligere omtalt finde sig en ny spids efter borgmester Christian Thygesens lettere overraskende melding om at stoppe efter bare en enkelt periode. Og det ønsker partiet lokalt åbenbart ikke at stå model til igen. Ifølge TV 2 Fyn har et internt krav til dem, der stiller op som afløsere, været, at de er parat til at tage mindst to perioder som borgmester, hvis de da ellers kommer så langt.

Valget kommer til at stå midt i juni mellem to af de nuværende kommunalbestyrelsesmedlemmer - Bo Petersen og Søren Kristensen, der ligner hinanden på den måde, at de begge har været med i kommunalpolitik siden 1998. Faaborg-Midtfyn Kommune er i sin levetid svinget mellem V- og S-borgmestre. Den seneste fra S var Hans Jørgensen, der ikke stiller op til KV17 og som spids er afløst af Hans Stavnsager.

Albertslund er traditionelt en udpræget rød kommune - med S-borgmestre siden 1970 og for tiden KL-profilen Steen Christiansen på pladsen - hvor V ikke har det specielt store tag i befolkningen. Lige nu sidder partiet på to ud af 21 pladser i byrådet, og ligesom ved KV09 og KV13 er Brian Palmund udpeget som spids.

I **Horsens** skal byrådsmedlem Martin Ravn snarest på besøg på de nærliggende borgmesterkontorer, hvor der sidder Venstre-folk bag skrivebordet. Han endte nemlig med at blive sit partis spids, efter Kristian Dyhr pludselig smuttede fra den oprindelige opstilling som udfordrer til borgmester Peter Sørensens (S) position.

Martin Ravn overtager ifølge Horsen Folkeblad nu Dyhrs poster, blandt andet som 1. viceborgmester og formand for kulturudvalget - og har aftalt besøg hos tre V-borgmestre i omegnen, Kirsten Terkilsen i Hedensted, Lars Krarup i Herning og Uffe Jensen i Odder, ligesom erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen aflægger besøg hos Ravn for at forberede valgkampen. Også Horsens har - både som alenekommune og siden som sammenlagt kommune - haft S-borgmester. Ved KV13 gik S frem fra 12 til 13 pladser og V tilbage fra otte til syv.

Mediehusets skarpeste valgobservatør orienterer løbende om opstillede spidskandidater forud for KV17. I denne uge dominerer Venstre.

Foto: Peter Klint / Polfoto

I **Mariagerfjord** er der ligesom i Faaborg-Midtfyn tale om en svingkommune, der siden kommunesammenlægningen har prøvet både V- og S-borgmestre. Mogens Jespersen, der er siddende borgmester siden KV13, er udpeget som spids igen af sit bagland - han afløste H.C. Maarup, der var borgmester siden 2002 dels i den daværende Arden og den nuværende Mariagerfjord Kommune. Socialdemokraterne er p.t. størst - med 13 pladser - og har peget på Leif Skaarup som ny spids. Venstre gik ved KV13 frem fra 10 til 11 og manøvrerede sig i position med stemmer fra DF og LA.

I **Næstved** vragede V-medlemmerne to byrådsveteraner Søren Revsbæk og Karsten Nonbo, der begge har været byrådsmedlemmer siden KV89, til fordel for Kristian Skov-Andersen, der nu skal forsøge sig i kampen om at vriste borgmesterposten fra Socialdemokraterne, der har haft posten, så længe nogen i Næstved kan huske tilbage. For tiden hænger kæden på Carsten Rasmussen, der overtog fra veteranen og stemmeslugeren Henning Jensen (S) i 2011.

I **Vesthimmerland** var der to kandidater til at blive Venstres spids, og her trak Per Bach Laursen sig sejrrigt ud. Han fik ifølge Nordjyske 61 stemmer mod 31 til Inger Nielsen. I løbet af denne byrådsperiode afgav han ellers - på grund af manglende tid - sin post som gruppeformand, men forventes nu snarest at få den tilbage i forsøget på at vælte den nuværende K-borgmester. Det er Knud Kristensen, der har regeret siden 2010 - og tidligere var borgmester i Aars siden 2002. 2006-09 havde Vesthimmerland V-borgmester, så hvem ved?

I flere Venstre-ledede kommuner har de nuværende politiske overhoveder selv meldt ud, at de er klar til at fortsætte, hvis de ellers udpeges. Det gælder blandt andet Mikael Klitgaard i **Brønderslev** og Mogens Gade i **Jammerbugt**.

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Lotte Bøgh Andersen, professor, Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet (forælder til barn på Ellevangskolen)

Anne Bøllingtoft, lektor, Institut for Virksomhedsledelse, Aarhus Universitet

Hvad en skolesammenlægning kan lære os om organisationer i forandring

Hvordan kan offentlige ledere handle, når de står overfor krav om forandring i deres organisation? Kombinationen af teori og praksis kan gøre os lidt klogere på dette spørgsmål, selvom der ikke er én rigtig tilgang. Konteksten skal tages i betragtning, men konkrete erfaringer fra andre organisationer kombineret med teoretiske indsigter kan understøtte den enkeltes beslutning. Her bruger vi skolefusionen mellem Jellebakkeskolen og Vejlby Skole i Aarhus til den nye Ellevangskole som eksempel på en forandringsproces. Tre af os har tilknytning til skolen og kender forandringsprocessen indgående, og derudover bygger eksemplet på interview og dokumentarisk materiale.

Teoretisk skelnes mellem inkrementel forandring, hvor målet er løbende at blive bedre til det, man allerede gør, og transformationel forandring, der bryder med organisationens eksisterende grundlag. Skolefusionen var i udgangspunktet transformationel, fordi de to oprindelige skoler var meget forskellige i forhold til målsætninger, kultur og elevgrundlag. Skoleledelsen valgte derudover at tilrettelægge processen på en måde, der gjorde forandringen endnu mere transformationel. Den fysiske sammenflytning skete hurtigt, og eleverne blev blandet i nye klasser. Begrundelsen for dette var et ønske om hurtigt at komme i mål med en samhørig skole, og sådanne ønsker er typiske begrundelser for at gøre forandringer mere transformationelle.

Ledere kan i forandringsprocesser vælge mellem at handle proaktivt eller reaktivt. Ved proaktiv handling baseres strategien på forventninger om fremtiden, hvorimod reaktiv handling sker på baggrund af en begivenhed, der allerede er indtruffet. Skoleledelsen valgte at gå i gang med fusionstiltagene, før kommunalbestyrelsen krævede handling. Som følge af ledelsens beslutning om at gøre forandringen transformationel og proaktiv oplevede flere lærere fusionsprocessen som unødig frustrerende og ulogisk. De argumenterede for, at når Jellebakkeskolen dannede de fremtidige fysiske rammer, skulle man integrere Vejlby-lærere og -elever i eksisterende team og klasser. Denne reaktion illustrerer, at medarbejdere ofte kan have et ønske om mere inkrementel forandring og stille sig skeptiske overfor proaktiv handling. At handle proaktivt kan imidlertid bidrage til at give ekstra tid til at gøre oplevelsen af forandringen mindre drastisk, idet der bliver bedre tid til at planlægge, involvere relevante aktører og eksperimentere med forskellige modeller. Proaktiv handlen kræver dog en god forklaring på, hvorfor så omfattende forandring skulle være nødvendig.

Glem ikke adfærd og kultur

Mens forandringsfokusset i første omgang typisk er på organisationens strategi, struktur, arbejdsprocesser, roller og ansvarsområder, kræver reel forandring også ændringer i adfærd og kultur. Sidstnævnte er nøglen til at forstå, hvad der opfattes som rigtigt og forkert, hvad der prioriteres, samt hvilke uskrevne regler der er i organisationen. Kultur er kompleks at ændre, men reel forandring kan understøttes ved at formulere en ny vision, konsolidere fælles værdier samt få nyt navn og logo. En organisatorisk vision refererer til et billede af en ønskværdig fremtid, og den skal være delt i organisationen for at have en reel effekt. Det nytter altså ikke ret meget at have en fin vision stående på en hylde og samle støv. Specielt veluddannede mennesker accepterer sjældent hverken forandring eller visioner knyttet til denne, før de har haft mulighed for at brydes med det, altså at stille spørgsmål, anfægte og argumentere. Professioner er faggrupper med specialiseret, teoretisk viden og faste professionelle normer, og ledelse af professionelle medarbejdere kan være specielt vanskelig, hvis den bryder med deres professionelle normer. Det samme gælder for brud med organisatoriske normer. Sidstnævnte var meget forskellige på de to skoler. Især ved brud på eksisterende normer skal der en del til for, at medarbejderne føler sig inddraget i arbejdet med en ny vision. Vejlby Skole var en idrætsskole, og qua skolens størrelse og værdigrundlag opfordrede man blandt andet til boldspil på gangene. På Jellebakkeskolen var boldspil ikke tilladt indendørs, og visionen var især knyttet til et højt fagligt niveau. Disse forskelle medførte uenigheder og konflikter blandt medarbejderne, og fælles regler blev ikke prioriteret særlig højt til frustration for lærere og elever.

Tilsvarende kan forandring være udfordrende, hvis brugerne har meget forskellig kapacitet i forhold til at give deres mening til kende og træffe aktive valg. Skoler har både direkte og indirekte brugere (elever og forældre). Forældrene fra Vejlby Skole reagerede kun i begrænset omfang på, at skolen skulle fusioneres med Jellebakkeskolen, mens en del forældre på Jellebakkeskolen gav udtryk for, at fusionen risikerede at ødelægge en velfungerende skole. Nogle forældre skrev deres børn op til privatskoler. Lederne oplevede især de højtuddannede forældre på den tidligere Jellebakkeskole som handlingskapable og bestræbte sig derfor aktivt på at undgå skævvridning som følge af de forskellige brugergruppers varierende muligheder for at gøre deres mening gældende. Eleverne havde tilsvarende forskellig handlingskapacitet, og ledelsen bestræbte sig på at inddrage så mange som muligt, for eksempel via elevrådene. Elevernes udsagn tyder på, at det er lykkedes at skabe en samhørig skole på relativt kort tid, og de husker dårlig nok, hvilke af deres kammerater der kom fra hvilken skole. Samlet set betød forskellene i brugernes handlingskapacitet ikke afkobling af visse brugergrupper i den forstand, at de havde systematisk mindre mulighed for at gøre sig gældende, og det kan hænge sammen med den ledelsesmæssige prioritering af, at fusionen skulle være ligeværdig, og alle brugere skulle have samme indflydelsesmuligheder.

Fordele og ulemper

Størrelsen og fordelingen af fordele og ulemper ved forandring knytter sig til ledelsens valg i forandringsprocessen. På Ellevangskolen skete forandringen transformationelt og proaktivt, og selvom fusionen var hård, blev Ellevangskolen relativt hurtigt en samlet organisation. Det viser den proaktive tilgangs styrker og svagheder: Især eleverne er kommet hurtigt igennem forandringen, men alle oplevede forandringen som meget drastisk.

”Som følge af ledelsens beslutning om at gøre forandringen transformationel og proaktiv oplevede flere lærere fusionsprocessen som unødig frustrerende og ulogisk.”

Vigtigheden af og udfordringerne ved at skabe en fælles vision fremstår også som vigtige pointer. At lave en inddragende proces og sikre ejerskab til visionen er svært, selvom Ellevangskolens vision indeholder elementer fra begge oprindelige skoler. Det er ikke overraskende givet medarbejdernes professionalisme og forskellige opfattelser af, hvad det vil sige at gøre noget godt for samfundet og andre mennesker. Sidstnævnte ses ved den forskellige prioritering af idræt versus fagfaglighed på de to oprindelige skoler. Den vigtige etablering af fælles regler blev også nedprioriteret.

Skolefusionen giver forhåbentlig inspiration til kommende forandringsprocesser, ligesom den illustrerer vigtige teoretiske pointer. Man skal dog ikke glemme, at lederen af enhver forandring er nødt til at tilpasse sine valg til netop sin organisation. Forhåbentlig kan det ske med inspiration fra både teori og praksis.

Medforfattere: Martin Christensen, udskolingslærer på Ellevangskolen, og Ida Bøgh Hald, elev på Ellevangskolen

Politica

Mens denne artikel nævner alle væsentlige konklusioner, bliver disse diskuteret og dokumenteret mere grundigt i en Politica-artikel, der kan tilgås på dette link: http://goo.gl/UI2xN6

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Der har altid været klasse- og indkomstforskelle, men hvis det bliver ved med at vokse så voldsomt, kan vi risikere, at det hæmmer vores velfærdsstat."

Flemming Ibsen, arbejdsmarkedsforsker ved Aalborg Universitet, på baggrund af en beregning fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE), der viser, hvad generationerne født i 1950-54 har tjent, fra de var 30 år, til de blev 60, til Ritzau

Der bør investeres i uddannelse i den nære sundhed

sundhed

Jette Skive (DF)
Rådmand, Sundhed og Omsorg
Aarhus

800.000 færre sengedage på sygehusene. Det er de nøgne fakta, når man ser på udviklingen i antallet af sengedage i Danmark. Siden strukturreformen trådte i kraft i 2007 er landets hospitaler gået fra næsten 5 millioner sengedage til 4 millioner sengedage.

Det er en gigantisk opgave, som kommunerne har overtaget. Al den tid, hvor borgerne tidligere var på sygehusene, falder i stedet i kommunen med de behov, folk har for omsorg, pleje, genoptræning, forebyggelse og hjælpemidler.

Jeg kan kun glæde mig over, at det er lykkedes så flot for kommunerne at følge med den hastige udvikling gennem oprettelse af de mange kommunale tilbud. Vi mener samtidig, at akutsygeplejersker og de akutte funktioner i kommunerne kan og bør løse langt flere opgaver.

Det kræver en ny opgavefordeling mellem sygehus, almen praksis og kommunerne. Men dermed også en klar investering i det sundhedsvæsen, der er tæt på borgerne i kommunerne. Det kræver mere uddannelse og mere personale. Ministeriets forhandlinger i disse dage bør sætte flere penge af til investering i uddannelse, som giver flere kompetencer til sygeplejersker, SOSU og terapeuter. I Aarhus vil det som minimum svare til 20 millioner kroner for de næste fire år og på landsplan 400 millioner kroner.

Jeg ønsker i stedet, at der sker et tættere samarbejde mellem almen praksis og hospitalerne, så vi sammen forebygger forværring hos borgerne, som betyder indlæggelse. Regionerne og lægerne vil stadig gerne have behandlingsansvaret, og det er fint, men de bør så også stadig have et behandlingsansvar i tiden efter udskrivelse i tæt samarbejde med kommunale kræfter og almen praksis. Ellers bliver borgeren igen kastebold uden at opleve sammenhæng.

Siden strukturreformen trådte i kraft i 2007, er der blevet 800.000 færre sengedage på de danske sygehuse.

Foto: Christian Klindt Sølbeck/POLFOTO

Fingrene væk fra kommunernes penge

Rune Lund (EL)
MF, kommunalordfører

Claus Hjort er utrolig opfindsom, når det handler om, hvordan regeringen kan tage penge fra kommunerne. Finansministeren skylder en forklaring på, hvordan han kan blive ved med at påstå, at regeringens planlagte milliardbesparelser ikke vil gå ud over velfærden.

Der er råd til velfærd. Regeringen kan bare droppe alle planer om skattelettelser til de rige og droppe indkøbet af bombefly, som kommer til at koste 1 milliard kroner stykket. Det handler om at bruge pengene det rigtige sted, og det er altså velfærd.

Vi mangler stadig en udmelding fra især S og DF om, at der skal findes en økonomisk løsning for kommunerne i 2017, som samlet set betyder, at kommunerne ikke er tvunget til at skære i velfærden. Hvis DF og S kan komme med en sådan melding, så vil Hjort blive tvunget til at tage alle nedskæringer af bordet.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Borgmestre og kandidater med kort og lang elastik

I den verden, der efter sigende findes uden for politik, er KV17 først om meget lang tid, men indenfor politik er det lige om lidt. Udpegningen af spidskandidater er i fuld gang og har været det længe, men hvad kan man egentlig forvente af en borgmester, af et borgmesterparti, af en borgmesterkandidat og af politik i det hele taget?

For en borgmester er en af de helt grundlæggende forventninger, at han eller hun er interesseret i at være netop det. Og det er de da også, og derfor er normalbilledet, at siddende borgmestre gerne vil genvælges. Undtagelserne er, når man enten har været borgmester meget længe og/eller alderen eller helbredet begynder at være et selvstændigt argument for, at alting må have en ende.

Hvad angår det første, kan elastikken være kort eller lang. Rigtig kort og rigtig, rigtig lang.

For Christian Thygesen (V) i Faaborg-Midtfyn var den så kort - en enkelt periode - at hans parti nu betinger sig, at den, der vil være borgmesterkandidat til KV17, skal forpligte sig til mindst to perioder. Umiddelbart en rimelig forventning, idet det jo ellers bliver vanskeligt at indkassere borgmestereffekten.

Anciennitetshierarki

I den modsatte ende af skalaen har Steen Dahlstrøm (S) i Middelfart holdt skansen siden 1986 og er dermed indehaver af den aktuelle rekord for længste borgmesterperiode: 30 år ved seneste årsskifte, og det kan blive til mere, omend der er et stykke vej til at passere den tidligere Brøndby-borgmester Kjeld Rasmussen, der lige nøjagtig ikke nåede at få 40 års jubilæet med, da han stoppede i 2005 som 79-årig. Dahlstrøm vil være 66 år ved KV17 og har endnu ikke besluttet, om han er frisk på en tørn mere.

Næste i det aktuelle anciennitetshierarki er Hans Toft (K), som har regeret Gentofte siden 1993 og vil være 70 år ved KV17. Han kom til i utide, da der var trekvart år tilbage af valgperioden op til KV93, og derfor sniger han sig lige ind foran hovedfeltet af borgmesterveteraner, der har haft posten siden 1994: Erik Nielsen (S), Rødovre, Henrik Zimino (S), Tårnby, og Johnny Søtrup (V), Esbjerg. De vil være henholdsvis 64 år, 67 år og 68 år ved KV17. Ingen af dem har indtil nu meldt ud, om de ønsker at fortsætte eller stoppe.

"Forventning nummer 1 til en borgmesterkandidat er, at vedkommende vinder borgmesterposten."

Det bringer os naturligt videre til næste spørgsmål: Hvad kan man forvente sig af et borgmesterparti?

Her er den mest grundlæggende forventning, at det vil bakke sin borgmester op, i særdeleshed til hverdag, men i høj grad også op til et valg. Om ikke andet så i det mindste offentligt, sådan at hvis et parti virkelig vil af med en siddende borgmester, så vil man forsøge at ordne det internt og diskret, så borgmesteren kan få lov at gå selv.

Det kræver selvfølgelig, at den vragede borgmester bøjer sig for sit partis vilje. Hvis ikke kan det gå som i Stevns, hvor borgmesterpartiet Venstre allerede midtvejs i Mogens Haugaard Nielsens første borgmesterperiode har fået nok af intern ballade i almindelighed og af Mogens Haugaard Nielsen i særdeleshed. Hans forgænger Poul Arne Nielsen var en af veteranerne fra 1994-hovedfeltet, men han stoppede ved KV13 efter 20 år. Efterfølgeren får næppe nogen lang karriere i borgmesterstolen, selvom han har meddelt at han vil kæmpe for sin genopstilling som borgmesterkandidat.

Hvilket bringer os frem til det tredje spørgsmål: Hvad kan man forvente af en borgmesterkandidat?

Det er det nemme spørgsmål. Forventning nummer 1 til en borgmesterkandidat er, at vedkommende vinder borgmesterposten. Hvis ikke i første forsøg, så i andet. Forventning nummer 2 er, at hvis det stadig ikke er lykkedes efter to runder, så skal kandidaten selv indse, at løbet er kørt, og lade andre komme til. Også her gælder det, at hvis man har svært ved at gøre det af egen drift, kan man få intern, diskret hjælp til at acceptere det uundgåelige.

Men selv to forsøg bliver det somme tider ikke engang til. Efter to forgæves forsøg som regionsrådsformandskandidat for Venstre ville Anne V. Kristensen skifte kampplads fra Region Midtjylland til Horsens Kommune, men byrådsmedlem Kristian Dyhr fik flere stemmer og blev valgt som borgmesterkandidat. Blot for straks efter at trække sig og udtræde af byrådet i utide, efterladende Anne V. Kristensen overspurtet af endnu et nuværende byrådsmedlem, Martin Ravn.

En antydning af, hvad svaret er på det sidste spørgsmål, som også er det, der favner det hele: Hvad kan man forvente sig af at gå ind i politik? Og svaret er: Alt eller intet. Og hvadsomhelst derimellem.

1.813.000

medlemmer med arbejdsmarkeds-tilknytning havde danske lønmod-tagerorganisationer registreret per 31. december 2015.
Kilde: Danmarks Statistik

10 veje til mere konkurrenceudsættelse.

Guleroden er øget innovation og eksport – og kommunerne kan gøre meget selv.

Undgå systematisk opkøb af konkurrenter, da det reducerer konkurrencen på private markeder. Det er blot et af mange gode råd fra CEPOS. Foto: Rune Aarestrup Pedersen / Polfoto

Kommunen bragte for nylig en liste med 11 pejlemærker for godt samarbejde mellem private leverandører og kommunerne. Det indgik i en række artikler om kommunernes konkurrenceudsættelse.

Der findes både i økonomisk teori og empiri omfattende dokumentation for, at øget konkurrence øger velfærden i samfundet. Konkurrence sikrer således, at varer og tjenesteydelser produceres til de lavest mulige omkostninger og sælges til forbrugerne til den lavest mulige pris. Endvidere sikrer et konkurrencemarked, at de varer og tjenester, der bliver produceret, netop er dem, som bedst tilfredsstiller forbrugernes behov. Altså alt i alt størst mulig effektivitet.

I Danmark spiller kommunale løsninger historisk set en stor og i mange sammenhænge dominerende rolle, når vi taler om velfærdsservice. Her adskiller vi os fra landene udenfor Norden. I eksempelvis Tyskland er organiseringen af velfærdsproduktion stærkere præget af en tradition for subsidiaritet, hvor arbejdsmarkedsorganiserede og forsikringsbaserede løsninger er væsentligere. Disse historiske forskelle indebærer, at der på mange velfærdsområder i Danmark ikke har fungeret konkurrence i større udstrækning. Faktisk er det kun omkring en fjerdedel af de offentlige opgaver, som egner sig til konkurrenceudsættelse, der bliver det, og Danmark er blandt de lande i EU/EØS, der konkurrenceudsætter mindst. Ifølge Eurostat er det kun Grækenland, Norge og Litauen, der konkurrenceudsætter mindre end Danmark.

Den begrænsede konkurrenceudsættelse betyder, at Danmark går glip af en afgørende modning af og innovation på det private marked samt potentielt store eksportmuligheder. Meget peger desuden på, at udlicitering i dag tilrettelægges på en måde, så potentialet for innovation ikke udnyttes fuldt ud.

Denne problematik vil CEPOS gerne bidrage til løsningen af, og derfor har vi sammen med konsulenthuset Struensee & Co. gennemført en meget omfattende undersøgelse af netop konkurrenceudsættelse eller offentligt-privat samarbejde. Undersøgelsens data stammer blandt andet fra ekstensive kvalitative interview med 19 topchefer fra henholdsvis stat og kommuner samt de største private serviceproducenter og leverandører til den offentlige sektor. De har således alle indgående erfaringer med de processer og vilkår, der kendetegner konkurrenceudsættelsen i Danmark.

”Danmark er blandt de lande i EU/EØS, der konkurrence-udsætter mindst. Ifølge Eurostat er det kun Grækenland, Norge og Litauen, der konkurrenceudsætter mindre end Danmark.”

Den endelige rapport foreligger nu.
Ét af elementerne i undersøgelsen er en kortlægning af de ti største barrierer for konkurrenceudsættelse og i forlængelse af dem ti konkrete anbefalinger til at overvinde dem. En væsentlig pointe i disse anbefalinger er, at der, hvis det skal lykkes at øge konkurrenceudsættelsen i kommunerne og dermed realisere besparelsespotentialet på op imod 20 milliarder kroner, skal sættes ind både på kommunalt og statsligt niveau. Det er en omfattende opgave, og der er både behov for at ændre rammevilkårene, incitamentstrukturen, arbejdsgange, kompetenceprofiler, etcetera. Sagen er nemlig den, at de enkelte kommuner ikke er placeret sådan i samfundsøkonomien, at de ser alle fordelene ved privat organisering af produktion af velfærdsservice. Man kan ikke forlange, at kommunerne skal gå efter at styrke eksporten af serviceydelser, og det er heller ikke forventeligt, at kommunalpolitikere med den fireårige valgcyklus fuldt vil gå efter at opnå langsigtede gevinster ved innovation, som jo af natur er en langsigtet affære. Derfor er der behov for, at der på statsligt niveau bliver gennemført foranstaltninger, som sikrer, at kommunerne i tilstrækkeligt omfang går over til at lade produktion af velfærdsservice foregå i privat regi.

Men kommunerne kan gøre meget selv. Se rækken af anbefalinger herunder.

Af Henrik Christoffersen, forskningschef, CEPOS

Rapport og arbejdspapir

Den fulde rapport kan frit downloades her: http://cepos.dk/projekter/ops-projektet/hvordan-realiseres-gevinsterne
Arbejdspapir med konkrete forslag til forøgelse af den offentlige konkurrenceudsættelse kan hentes her: http://cepos.dk/projekter/ops-projektet

De 10 vigtigste anbefalinger til øget konkurrenceudsættelse:

1. **Etabler mekanismer,** som deler økonomiske gevinster mellem den private og den offentlige sektor, inddrag politikere og skab opmærksomhed om gode erfaringer samt få sikret fleksibilitet over kontraktperioden.

2. **Offentlige myndigheder** må definere deres kerneopgave og konkurrenceudsætte aktiviteter, som ikke indgår heri. Der er behov for, at grænseflader for, hvad der konkurrenceudsættes, flyttes både horisontalt og vertikalt.

3. **Italesæt nulfejlskulturen** og mindsk risici ved indførelse af konkurspakker. Fastsæt sektorspecifikke forpligtende måltal for konkurrenceudsættelse og skab centrale mekanismer, som sikrer prioritering af innovation og eksport.

4. **Formuler en langsigtet og ambitiøs strategi** for offentlig - privat samarbejde for at modne private markeder og indfri innovations- og eksportpotentialer. Visionen skal forankres og drives i alle led af den offentlige sektor.

5. **Revider behovet for kommunale særregler** og anvend indkøbsfællesskaber som katalysator for et mindre fragmenteret marked. Undgå systematisk opkøb af konkurrenter, som reducerer konkurrencen på private markeder.

6. **Udarbejd kommunikationsstrategi** og faktaark over tidligere konkurrenceudsættelser, som adskiller fakta fra myter. Skab fyrtårne for konkurrenceudsættelse.

7. **Udvikl indkøbsfællesskaber** til udbudsfællesskaber. Få bedre videndeling med fokus på at udvikle kompetencerne indenfor de kommunale enheder, hvor udbudsansvaret er placeret.

8. **Øg anvendelsen af outcomebaserede udbud** med fokus på funktionsopfyldelse og kvalitet. Udnyt evalueringsmodeller og dialogbaserede udbudsformer samt skab transparens i offentlige regnskaber ved at inddrage TCO.

9. **Analysér og afmonter regulering,** som utilsigtet udelukker private aktører fra deltagelse på offentlige markeder. Identificer markeder, som endnu ikke er liberaliseret i udlandet, for at øge innovations- og eksportpotentiale.

10. **Tilpas klagesystemet** for at reducere antal unødige klagesager, juster minimumskrav samt forøg skala, bredde og varighed af udbud. Udnyt centrale indkøbsfællesskaber i standardiserede udbud.

kalender

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Der er både på Christiansborg og i samfundet en opfattelse af, at vi skal forsvare den udgave af samfundet, vi kender i dag. Sådan har vi det ikke i Alternativet. Vi ser det som en fantastisk spændende udfordring at starte diskussionen om, hvordan velfærdssamfundet 2.0 ser ud.”
Uffe Elbæk, partileder (ALT) på Alternativets årsmøde

6. JUNI

3GF holder topmøde

3GF, Global Green Growth Forum, holder i dag og i morgen topmøde i København om grøn vækst.
København

6. JUNI

Konference om fremtidens gadeidræt

DGI afholder i dag konferencen "New Moves Summit", som handler om fremtidens gadeidræt. Her vil gadeidrætsfolk, embedsmænd, organisationer og fonde mødes til dialog om fremtidens gadeidræt. Konferencen er en opfølgning på New Moves Solution Camp i juni 2015, som var et samarbejde mellem DGI, DIF, TrygFonden, Cefu, BL og Frivilligrådet.
Øksnehallen, København

7. JUNI

Høring: National klinisk retningslinje for rehabilitering af patienter med prostatakræft

Sundhedsstyrelsen har sendt en national klinisk retningslinje i høring. Den nationale kliniske retningslinje afdækker udvalgte områder i forhold til forskellige typer af rehabiliterings indsatser for patienter med prostatakræft. Retningslinjen omhandler patienter med prostatakræft, som efter en faglig vurdering bør tilbydes rehabilitering i forbindelse med nyopstået prostatakræft eller tilbagefald til tidligere prostatakræft og behandling heraf. Retningslinjen er udarbejdet i Sundhedsstyrelsen af en arbejdsgruppe bestående af kliniske eksperter, der er udpeget af de relevante faglige selskaber. Formålet med de nationale kliniske retningslinjer er at sikre en evidensbaseret indsats af ensartet høj kvalitet på tværs af landet og medvirke til hensigtsmæssige patientforløb og vidensdeling på tværs af sektorer og faggrupper samt prioritering i sundhedsvæsenet. Det er forventningen, at denne retningslinje vil føre til et mere ensartet og evidensbaseret rehabiliteringsstilbud til patienter med prostatakræft.
Christiansborg

7. JUNI

Åbent samråd om voldtægtsofres retssikkerhed

I dag er der åbent samråd med justitsminister Søren Pind (V) om voldtægtsofres retssikkerhed. Ministeren bedes redegøre for, om den nuværende lovgivning er tilstrækkelig, idet alt for mange voldtægter ikke anmeldes og kommer for retten. Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).
Værelse 2-080 på Christiansborg

8. JUNI

Sundhedskonferencen 2016

Sundhedskonferencen 2016 finder dette år sted i Odense og omhandler sundhed på arbejdspladsen. Her kan deltagerne opleve oplæg fra blandt andre Charlotte Bircow, Morten Grønbæk, der skal snakke om folkesundhed og B.S. Christiansen, som skal tale om at sætte mål og lægge en plan for at gennemføre det.
Odense Congress Center

9. JUNI

Energiens Topmøde 2016

Dansk Energi holder i dag topmøde på Lokomotivværkstedet i København. Energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt (V) og formand for Socialdemokraterne Mette Frederiksen vil deltage.
Lokomotivværkstedet, København

10. JUNI

Åbent samråd om østeuropæisk arbejdskraft i Danmark

I dag er beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) kaldt i åbent samråd om østeuropæisk arbejdskraft i Danmark. Ministeren skal blandt andet redegøre for, hvorvidt det er udfordrende eller problematisk for det danske arbejdsmarked, at der er sket en stigning i antallet af østeuropæere, der arbejder i Danmark.
Værelse 2-080 på Christiansborg

FOTO: MATHIAS SVOLD MAAGAARD / POLFOTO

7. JUNI

Åbent samråd om Statsministeriets ”særlige” sikkerhedsarkiv

Kulturudvalget har kaldt statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) i åbent samråd om Statsministeriets "særlige" sikkerhedsarkiv. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).
Værelse S-092 på Christiansborg

14. JUNI

Retssag om medvirken til terrordrab ved synagoge i København

Københavns Byret behandler i dag en nævningesag mod fire mænd, som er tiltalt for medvirken til terrorisme. Mændene har ifølge anklagemyndigheden bistået Omar el-Hussein i forbindelse med hans drab på Dan Uzan ved synagogen i Krystalgade i København samt el-Husseins skud mod to politifolk ved synagogen. Sagen behandles over en lang række dage med forventet dom i september 2016.
Københavns Byret

15. JUNI

Stor lægekongres i Bella Center

I dag mødes 3.500 praktiserende læger og speciallæger i almen medicin fra over 65 forskellige lande til kongres i Bella Center. Kongressen åbnes af sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V). Blandt kynote-talerne findes blandt andre den svenske lektor, Ulrika Sandén, der forsker i cancerforløb ved Lunds Universitet.
Bella Center, København

16. JUNI

Folkemødet 2016

Fra i dag og frem til 19. juni afholdes det årlige Folkemøde på Bornholm.

Blandt dagens arrangementer er følgende:

- Alternativets politiske leder Uffe Elbæk holder formandstale på Folkemødets hovedscene 17.00-17.30.
- Business Region Aarhus inviterer til oplæg kl. 15-16 med den britiske forfatter bag House of Cards, Sir Michael Dobbs, som med afsæt i både virkelighed og fiktion viser, hvordan man får politik og interessevaretagelse til at lykkes.
- Dansk Rederiforening afholder debat 16.00-16.45 om dansk udenrigspolitik med blandt andre udenrigsordfører for Det Konservative Folkeparti, Naser Khader (K), ambassadør Peter Taksøe-Jensen og europaparlamentariker Jeppe Kofod (S).
- Enhedslisten inviterer til åben meningsudveksling 15.00-16.00 om, hvorvidt det er en god eller dårlig ide at bruge penge på nye kampfly.

Allinge, Bornholm

17. JUNI

Folkemødet 2016

Folkemødet på Bornholm fortsætter i dag med både politikere og interesseorganisationer.

Blandt dagens arrangementer er følgende:

- Liberal Alliances partiformand, Anders Samuelsen (LA), holder formandstale på hovedscenen 11.00-11.30.
- Statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) holder formandstale på hovedscenen 14.00 -14.30.
- Enhedslistens politiske ordfører, Pernille Skipper, holder formandstale på hovedscenen 17.00 - 17.30.
- EU's konkurrencekommissær Margrethe Vestager og DR's EU-korrespondent Ole Ryborg mødes til en snak om, hvorvidt Margrethe Vestager er en kedelig bureaukrat eller EU's kvindelige svar på James Bond. Europa-Kommissionen står for arrangementet, som løber af stablen 9-9.45.
- Alt for Damernes chefredaktør Tina Nikolaisen interviewer den socialdemokratiske partiformand Mette Frederiksen (S) 9.30-10.00. Mette Frederiksen bliver blandt andet spurgt, hvorvidt staten skal udskyde behandlingen af sagen om børnene fra børnehjemmet Godhavn.

Allinge, Bornholm

18. JUNI

Folkemødet 2016

Folkemødet på Bornholm fortsætter i dag med både politikere og interesseorganisationer.

Blandt dagens arrangementer er følgende:

- Dansk Folkepartis formand Kristian Thulesen Dahl holder formandstale på Folkemødets hovedscene 11.00-11.30.
- Socialdemokratiets formand, Mette Frederiksen, holder formandstale på Folkemødets hovedscene 14.00-14.30.
- Radikale Venstres formand, Morten Østergaard, holder formandstale på Folkemødets hovedscene 17.00-17.30.
- LO og FTF inviterer til morgenmøde kl. 9-10 med beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V). Her skal tidens vigtigste politiske emner på beskæftigelsesområdet vendes.

Allinge, Bornholm

19. JUNI

Folkemødet 2016

Folkemødet på Bornholm afsluttes i dag. Folkemødet begyndte 16. juni.

Blandt dagens arrangementer er følgende:

- Pia Olsen Dyhr (SF) holder formandstale på Folkemødets hovedscene 10.00-10.30.
- Søren Pape (K) holder formandstale på Folkemødets hovedscene 12.00-12.30.
- - Udenrigsminister Kristian Jensen (V) fremviser gaver fra hele verden. Med afsæt i gaverne vil udenrigsministeren berette om den første, koldeste, varmeste, længste og vigtigste rejse som udenrigsminister. Udenrigsministeriet står bag arrangementet, der løber af stablen 10.30-11.00.

Allinge, Bornholm

1,8%

af forældre med fælles børn flyttede fra hinanden i Lemvig Kommune i 2015. På Langeland gjaldt det 4,7 procent.
Kilde: Danmarks Statistik

FOTO: PETER HOVE OLESEN/POLFOTO

KERTEMINDE

Rådhusuenighed gør to byrådsmedlemmer til løsgængere

To medlemmer af Borgerlisten i Kerteminde har valgt at blive løsgængere forud for en knald eller fald-afstemning om et nyt rådhus torsdag: Jørgen Schou og Solveig Gaarsmand fra Borgerlisten har valgt at blive løsgængere i Kerteminde Byråd som konsekvens af divergerende holdninger til rådhussagen. Det meddeler de ifølge Fyens Stiftstidende i en fælles pressemeddelelse onsdag aften.

- Vi ønsker ikke at stå i vejen for Borgerlisten - derfor vælger vi at blive løsgængere. Vi skilles, men håber på et godt samarbejde med Borgerlisten i andre sager, meddeler Jørgen Schou.

Borgerlisten er blevet orienteret på et møde onsdag aften. Torsdag forventes det, at et nyt rådhus i Kerteminde bliver vedtaget med et snævert flertal på 13 mod 12, hvor de nu tidligere medlemmer af Borgerlisten bliver tungen på vægtskålen for et ja.

Kommuner

VIBORG

Teknisk direktør stopper

Teknisk direktør Kåre Jørgensen stopper i Viborg Kommune for at gå på pension, skriver Danske Kommuner.

Fratrædelsen sker ved udgangen af august, men på grund af afvikling af ferie med videre konstitueres Benedicte Wriedt i stillingen fra 1. juli. Hun er i forvejen chef for sekretariat og facility management i teknik- og miljøforvaltningen.

Kåre Jørgensen kom til Viborg Kommune fra det daværende Viborg Amt, hvor han gennem 30 år havde beklædt forskellige stillinger frem til amtets nedlæggelse i 2007, hvor han overtog sit nuværende job.

TØNDER

Poster fordelt efter borgmestervalg

Helt som ventet valgte Tønder Byråd torsdag aften Henrik Frandsen (V) som ny borgmester efter partifællen Laurids Rudebecks død tidligere på måneden. Samtidig fordeltes de poster, Henrik Frandsen hidtil har haft, og her fulgte man den hensigt, partierne på forhånd havde udtrykt, nemlig en minimalløsning med så få ændringer som muligt.

Henrik Frandsens hidtidige post som 2. viceborgmester overtages af Preben Linnet (V), der også er sit partis gruppeformand samt medlem af økonomiudvalget. Som borgmester er Henrik Frandsen født formand for økonomiudvalget, og den menige udvalgspost, han har haft indtil nu, overtages af Leif Høeg Jensen (V).

Leif Høeg Jensen afgiver til gengæld sine hidtidige poster som medlem af børn- og skoleudvalget og af socialudvalget. De går i stedet til Venstres førstesuppleant Jesper Stenholt, der indtræder som nyt byrådsmedlem for resten af valgperioden.

IKAST-BRANDE

Ny chef fra EnergiMidt

Thomas Kruse Madsen, forretningschef for anlægsområdet i EnergiMidt, bliver ny spildevandschef i Ikast-Brande Kommune, skriver Danske Kommuner.

Han efterfølger Jens Søndergaard, der er 66 år og går på pension 1. juli efter at have været chef for Ikast-Brande Spildevand A/S siden 1. januar 2010 - ved selskabsdannelsen af de kommunale vand- og spildevandsforsyninger. Han var forud kommunens entreprenørchef.

Thomas Kruse Madsen er 38 år og maskinmester fra Fredericia Maskinmesterskole.

SOLRØD

Byrådsdebutant afløses af veteran

Byrådsmedlem Frederik Leisner (V) er trådt ud af Solrød Byråd, fordi han fraflytter kommunen og dermed ikke længere er valgbar. Han afløses af Venstres førstesuppleant Naima Simring.

Frederik Leisner blev som 19-årig valgt ved KV13, hvor han med en enkelt stemme slog netop Naima Simring. Hun genindtager nu den plads, hun frem til KV13 havde i mere end 25 år.

Ved KV17 vil hun være 69 år, og hun tilkendegav allerede ved sit exit for to år siden, at hun ikke ønsker at opstille næste år.

MARIAGERFJORD

Turistchef skifter til borgmesterkontor

Trine Søndergaard Pedersen stopper som chef for VisitMariagerfjord og tiltræder som chefkonsulent på borgmesterkontoret. Som følge heraf skal VisitMariagerfjord efter højsæsonen på udkig efter en ny turistchef.

I 2014 blev Trine Søndergaard Pedersen ansat som turistchef i en midlertidig stilling på to år. Hun skulle stå i spidsen for en omstillingsproces, hvor VisitMariagerfjord overgik fra at være selvejende til at være kommunal.

Trine Søndergaard Pedersen holder fast, indtil den rigtige person er fundet til jobbet som turistchef for VisitMariagerfjord.

GENTOFTE

Liberalt byrådsmedlem til Nye Borgerlige

Det enlige medlem af kommunalbestyrelsen i Gentofte for Liberal Alliance, Poul V. Jensen, har nu skiftet parti, så han repræsenterer Nye Borgerlige. Det oplyser han selv på sin Twitter-profil.

Nye Borgerlige blev i efteråret 2015 stiftet af Pernille Vermund, tidligere konservativt byrådsmedlem i Helsingør, og Peter Seier Christensen fra Rungsted, også tidligere konservativ. Siden tilsluttede Allerød byråds to medlemmer af borgerlisten Det Nye Allerød, Jesper Hammer og John Jensen, sig. Og i marts fik de følgeskab af den tidligere DF'er i Hjørring Byråd, Vivi Jensen, så partiet tæller fire byrådsmedlemmer.

Også DF-politiker Jesper Krarup, der er førstesuppleant til byrådet i Tønder samt folketingskandidat i Middelfart-kredsen, er skiftet til Nye Borgerlige. Ifølge Fyens Stiftstidende er 'DF blevet for rødt' til ham - og partiskiftet antyder dermed det nye højrepartis ambition om 'en udlændingepolitik på linje med DF og en liberal økonomisk politik'.

NORDJYLLAND

Hospitalschef bliver regionsdirektør

Region Nordjylland får ny koncerndirektør med særligt ansvar for sundhedsområdet med stor erfaring fra den daglige drift af et af landets største hospitaler. Den nye direktør er Anne Bukh, der kommer fra en stilling som centerchef på Aarhus Universitetshospital i Region Midtjylland, oplyser regionen, hvor et enigt ansættelsesudvalg har peget på hende.

- Anne Bukh har en særdeles stærk lægefaglig indsigt i sundhedsområdet, og samtidig har hun erfaring med succesfuldt at lede et stort center, der alene i økonomi og personale svarer til et større sygehus. Herudover har Anne Bukh markeret sig i en række andre professionelle sammenhænge, så vi er sikre på, at vi har fundet den helt rette person til en nøglepost i det nordjyske sundhedsvæsen, siger regionsdirektør Svend Særkjær.

Anne Bukh har de seneste tre år været centerchef for Kræft- og Inflammationscentret på Aarhus Universitetshospital (AUH), der er det største center på AUH med et årligt budget på cirka to milliarder kroner og omkring 2.000 ansatte.

Stillingen som direktør med ansvar for sundhedsområdet blev ledig, da Jens Winther Jensen stoppede i Region Nordjylland tidligere på året.

Anne Bukh tiltræder stillingen 1. juli 2016.

Vore konsulentydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SØ-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!
Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne
Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
Sparring/coaching med toppolitikere og ledere
www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

Tillykke med det grundlovssikrede konfliktdemokrati!

Kære læser,
Tillykke med grundloven! Vi, det store stolte historiske vi, tog magten fra den håbløse kong Frederik den 7. (det var vist ikke så svært) og lagde det i hænderne på folkerepræsentationen. Vi sikrede valgret, foreningsfrihed, trosfrihed, mødefrihed, trykkefrihed og meget mere. Vi lagde de formelle rammer for den demokratiske udfoldelse, vi har i dag. Og hvordan har vi så forvaltet de højtideligholdte bestemmelser? Hvad kan vi ønske hinanden tillykke med i dag? Jo, vi har skabt et komplet ubrugeligt realityshow af et konfliktdemokrati, hvor fjollede, uduelige kamphaner står og banker opblæste brystpartier imod hinanden. Vi har skabt, hvad professor, teolog og demokratiteoretiker, salig Hal Koch, ville kalde et børneværelse af et demokrati - et demokrati, der ligger længere væk fra revolutionsæraens idealer end et vælgermøde i Nordkorea. Demokratiet er i dyb krise, og det skyldes hverken terrorister, flygtninge, den hvide mand, svensk censur, Dansk Folkeparti, den kulturradikale elite eller østblokkens dominans i Melodi Grand Prix. Det skyldes en saftig cocktail af magtbegær, karrierebegær, manifestationsbehov, forførthed af mediernes nemme muligheder og magiske potentiale samt ikke mindst ren idioti. Lad os kigge på nogle af højdepunkterne.

Vi har skabt et komplet ubrugeligt realityshow af et konfliktdemokrati, hvor fjollede, uduelige kamphaner står og banker opblæste brystpartier imod hinanden, skriver Lektor Lyn i denne uge. Clement Kjersgaards journalistik er et aktuelt eksempel.
Foto: Joachim Adrian / Polfoto

Afbrydende læber

Senest er vi kraftigt blevet mindet om, at vi har fået den såkaldte "kritiske journalistik" med de afbrydende læber Clement Korstog (Kjersgaard, red.) som bannerfører. Hele to ugentlige programmer har han på landets stolte public service-kanal DR. Og hvordan serviceres seerne så? Jo, de erfarer gang på gang, hvor meget man kan bringe folk ud af flippen ved at bryde samtaleregler, i særdeleshed det med at stille spørgsmål, hvis væsentligste motivation er at få den udspurgte på glatis og så ignorere de svar, der kommer. Indholdet af spørgsmålene er fløjtende ligegyldigt. Det er interessant rent mikrosociologisk at overvære samtaleeksperimenterne, men det er totalt uinteressant og ubrugeligt i den oplysende, demokratiske tjeneste. Kjersgaards journalistik er et korstog for Kjersgaard-brand'et. Journalistikken benytter TV-mediet optimalt, fordi TV-mediet er et dramamedie. Kun drama kan fylde den lysende skærm tilstrækkeligt ud. Det, vi ser, har altså en umiddelbar medieharmonisk eller medieæstetisk appel. Og så giver det umiddelbart indtryk af at være ægte demokratisk vagthundejournalistik, fordi man jo tager en magtperson og får denne til at se rystet ud.

Men demokratiets folkevalgte er så sandelig ikke afhængige af kritiske journalister for at skabe ufrugtbar debat. Med de sociale mediers fremkomst og de digitale nyhedsmediers mulighed for løbende involvering af holdningsudbydere har vi fået et evigt støjende, åbent debat-Colosseum, hvor ego-onanerende, karrierefokuserede demokratiske tågehorn skingert kæmper om opmærksomhed og håneret for at profilere sig selv og tage magten. Og det er ikke bare mediernes skyld. Medierne leverer forskellige muligheder, som idioter så kan perfektionere ud i ulidelige ekstremer. I dette miljø handler det ikke om at lytte, forstå eller gå i dialog. Det skaffer ikke opmærksomhedskonkurrenterne af vejen. Det giver ikke magt. Det skaber ikke en karriere. Det handler om at fremstille hinanden som dumme, utroværdige, inkompetente, naive med mere. Det handler først og fremmest om bekæmpelse af hinanden. Således skal den almindelige bruger af sociale medier trækkes med "værdikrigere", der som Zenia Stampe (R) bidrager til løsning af verdens problemer ved at se rasende ud og være indigneret, Naser Khader (K), der i hver anden update bruger formuleringen "hvad sagde jeg", Henrik Dahl (LA), der i en update for nylig kom med det barokke udsagn, at "Selve den grundlæggende mening med politik er, at partierne kritiserer hinanden" og så videre derudad i en rærlig uendelighed.

Ytringsfrihed i abegrotten

Og til at støtte det åbne debat-Colosseum ideologisk har vi fået Jyllands-Posten, der med manér satte ytringsfriheden på dagsordenen. Ja gu' skal vi have ytringsfrihed. Og gu' fanden skal ekstremistiske klap-kalotter ikke bestemme, hvad nogen må sige om noget. Men med Jyllands-Postens opsætning af ytringsfriheden og den uendelige efterfølgende debat og gentagelser af hellige paroler fiser vi stadigvæk rundt i et hamsterhjul på side ét i demokratiets udvikling af verden.
Og her står vi så og råber og skriger i munden på hinanden, at vi saterneme' skal kunne sige lige præcis, hvad vi vil, for, som Dahl skriver, så er selve essensen den, at vi kan kritisere hinanden. Og vi kan jo for helvede ikke praktisere konfliktdemokratiet uden frit at kunne fortælle andre, hvor dumme de er. Og alle ytringer og udtryk skal forsvares, i særdeleshed de, der kommer fra talentløse kunstnere og politiske ekstremister, der benytter den grænseoverskridende provokation som indholdsmæssig substans.

Men hvad gør vi så, når vi har fortalt hinanden, hvor dumme vi er? Jo, så tager vi lige et frikvarter og går i fakkeltog for demokratiet hånd i hånd. Vi krammer lidt og lytter andægtigt til hinanden for en stund for så at fise hjem i grotten og sende en bredside afsted. Men måske høres der langt ud på natten en spæd stemme fra det, der udfra det gængse konfliktdemokratiske perspektiv må være en naiv, pladderhumanistisk bangebuks. Stemmen spørger, hvor den frie og kritiske debat har ført os hen. Men der kommer intet svar. Kun lidt grynten rundtomkring fra abegrotterne.

"Kjersgaards journalistik er et korstog for Kjersgaard-brand'et. Journalistikken benytter TV-mediet optimalt, fordi TV-mediet er et dramamedie. Kun drama kan fylde den lysende skærm tilstrækkeligt ud. [...] Og så giver det umiddelbart indtryk af at være ægte demokratisk vagthundejournalistik, fordi man jo tager en magtperson og får denne til at se rystet ud."

Tæsk demokratihundene!

Salig Hal Koch advarede imod jungleloven, som han så i den demokratiudfoldelse, som havde fokus på kamp. Koch pegede i en kronik i Berlingske Aftenavis i 1945 på sammenhængen mellem dynamikken på et børneværelse og demokratisk kamp:

"Den ene vrænger ad den anden og skælder ham grundigt ud, og naar det har varet tilstrækkelig længe, ryger de simpelthen i Totterne paa hinanden. Saa gælder det, hvem der er den stærkeste. Saadan er Børneværelsets Lov. Derfor maa der være en Voksen, som bestemmer i Børneværelset."

Bemærk især den sidste sætning. Konfliktdemokratiet er den tilstand, der indtræffer, når den voksne lader børn klare ærterne selv. Før 1849 var kongen den "voksne", og meningen var, at han skulle afløses af en "voksen" åndelighed i form af fornuft og oplysthed. Men i dag kæmpes der i stedet for om at blive den ny "konge". Det er forvildede dyrs kamp i fraværet af en permanent magtstruktur, og for sådan en forsamling dur demokrati ikke. Det kunne enhver italiensk mafiaboss have fortalt os. Som don Pedro fra HBO-serien Gomorrah siger om et forsøg på at samle magtbegærlige kriminelle i en alliance:

"...demokrati fungerer ikke. Hunde æder hinanden, hvis man ikke slår dem med en kæp".

Så kære læser, hermed en opfordring: Lad os råbe hurra for grundloven, og lad os så rejse os som de ægte demokratipassionerede voksne, som demokratiets kamphunde ikke er, og lad os tæske dem med en kæp, til de taber deres fjogede brystfjer og der kommer en glødende, voksen demokrat til syne indenunder.